

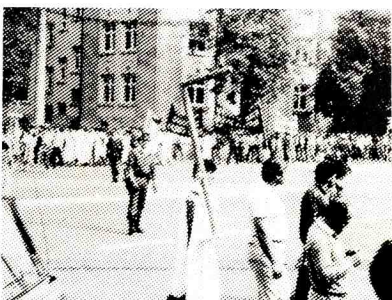
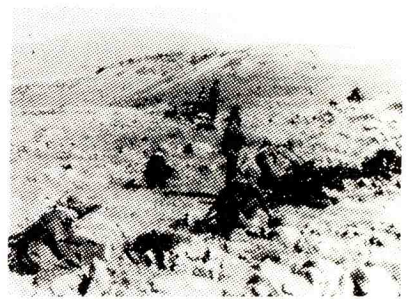
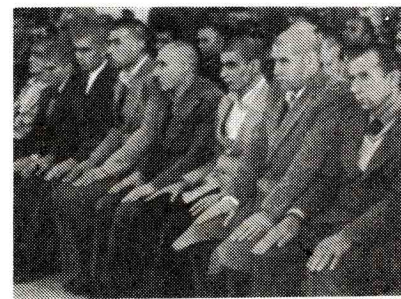
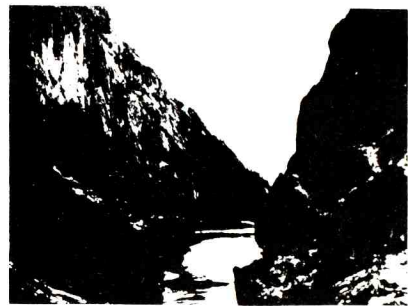
BERXWEDAN

BERXWEDAN JÎYAN E

Hejmar 3-4

Heziran-Tirmeh-1983

Biha: 5 Skr.

TÊDAYÎ

Şerr: dibistana bilind ya ku gel tê de
derbas dibe ye

2

Endamê Komita Merkezi
Mehmet KARASUNGUR û şervanê
PKK Îbrahim BÎLGÎN şehid ketin

3

Bidarvexistina 35 şervan û rêberên PKK
ew ê bibe binxistina wê ya Kurdistanê

4

Derheq mahkemên PKK de biryar dan

5

Xelekên katliamê li zindanên Diyarbekir

6

Dawa PKK: dawa serxwebûn û azadiyê ye
7-8-9

Cunta faşista qolonyalist
erîşê Kurdistan a Başûr kir

10

Şerrê di navbera hêzên dij-rejima Îraq
divê bêyî rawestandî

11-12

Hevpeyvîn bi Anita GRADÎN re

13-14

TÎYATRO -2-

16-17-18-19-20-21

Diroka gelê me bi bingeh,
kaniya çanda wê dewlemend e

22

Zman û weje ya nivîsî
23-24-25

TÎDSKRÎFT BERXWEDAN

Utges av

Kurdiska Demokratiska Riksförbundet

HS Offset

Konto No: 92 16 25 - 0

★

Berpirsiyar

MERWAN

★

BERXWEDAN

Kovara Kurdi

Xwesî: Federasyona

Demokrat ya Komelên Kurd li Swêd

★

Navnîşan - Adress

c/o Kurdiska Bockafet
David Bagares gat: 12 nb

111 38 Stockholm

SWED

ŞOREŞ A KURDÎSTAN

Xwendevanên hêja!

Kadroyên şoreşger û gelê Kurdîstan bo ro-
nahîkirina rêya şoreşê gihîştin çekeka bi
hêz.

*Li gor belavokeka bi navê ŞOREŞ A KURDÎS-
TAN hatiye belavkirin bi vî navî kovareke ku
pirtir li ser pîrsgirêkê teorî û sîyasî bisekine,
ew ê derê.*

Kovara ŞOREŞ A KURDÎSTAN ku ew ê di vê
mehê de dest bi jîyana xwe ya weşînê bike,
em bawerî ku: wê li hember serberdayîya teorî û
pratîk ya reformîstên burjuvayê biçûk; li hember
çewtîyên şoreşgerên netewê serdest, ango di der-
heqê pîrsgirêka netewî û şoreşê de; li hember
polîtîka hêzên mijoka, bilindkirina zanistîya
kadro û gelê me; ji bo bûyerên dinê û derdorê me
bi awakî rastî û şoreşgerî wê xwe bixemilîne û di
vê rêyê de wê çekeka bihêz be.

*Em gellek kêfxweşî bi daxûyankirina derha-
tina ŞOREŞ A KURDÎSTAN.*

BERXWEDAN

ŞERR; DÎBÎSTANA BÎLÎND; YA KU GEL TÊ DE DERBAS DÎBE YE

Hevalên Hêja:

Destnîvisarên kovara **Berxwedan!**

Hejmara pêşin ji kovara **Berxwedan** bi dest min ket. Pirr dilşa bûm. Çimki: naveroka wê tiştên hêja anibû berbiçav. Hêvidarim ew ê kovara **Berxwedan** ne tenê li ser pîrsgirêkên Kurdê derveyî welat raweste. Belê, li ser pîrsgirêkên Kurd û şoreşa Kurdistan bi girani raweste.

Ji ber ku baweriyên diji şoreşa Kurdistêne weşandinê, helbet ne tişteki nû ye. Lê, kiraseki nûh kişandiye ser xwe, bi taybetî li Kurdistan'a (Tirkîyê) paş ku rejîma faşîst hate serkar.

Bê guman çareserkerîna meselê ne hêsan e. Û bi taybetî di gotarekê tenê de kifşkirin û daxuyandina vê rewşê ew ê kêmtir be. Emê du baweriyên çewt yên diji şoreşê deynin berçav. Bawerîya pêşî, berî hatina cunta faşîst di hate belavkirin; a dudiyar paş ku hatina karbidestên faşîst tê belavkirin. Lê, herdu bawerî dikevin yek rêçkê. Rêçka diji şoreşê. Mirov xweş dizanin ku xwedî van herdu nêrînan zû bi zû û bihêsanî ji çewtîrîyên xwe venakşin. Mina mirov çewa nikaribe bawerîya mîşk bine ku şer bi gelleki ji pisikê xwirtîre, her wiha bawerîya wan camêran wek a mîşk nayê guhartin. Ev yek eşkeretir dibe dema mesela Cebha Niştîmanî tê pêşniyarkirin, ger çiqas ji alî "teorî" xwedî lê derdikevî, lê ji aliyê pratîkê de ben û keleman datînin pêşîyê. Ji ber, Cebha Niştîmanî bi xwe, tixûbên xebatê propegandî derbas dîke, û her wiha hazîrkirîna şoreşê li dar dixe.

Ma ev herdu dîtînen hanin bersiva rizgarîya Kurdistan!!!

Ditîna pêşî: ev e ku di pêvajoka dirokê de bi pêşketîna aborî hêdi-hêdi civat ji ber bi pêş ve diçe. Çimki: dirok ber bi paş ve naçî. Û her wiha pîrsgirêkên civat, welat û millet tê çare-

serkirin!! Li gor vê nêrînê, metodek ji xebata xwe ya siyasî re danin, ew ji ev bû: pêwîst e xebatek "demokratî" bê kirin, di rêya parlamento, kovar û komel û hwd. Yanî bi kurtî xebat bê kirin lê ji sinorê daxwaziya burjuvaziya serdest dernekeve. Û bi rayanina wê bi. Ma ev rêya serxwebûna Kurdistan e? Pêşketîna ji hêla aborî de çî bi xwe re tine? Ma mercên serxwebûna siyasî, pêşveçûna aborîyê, yan mercên pêşveçûna aborî di xizmeta welat de serxwebûna siyasî ye?

Pêşketîna aborî wek hati ye zanin, pêşketîna du faktora ye. Kar û sermaye. Pozberî û dijayeti li navbêna wan her û her heye. Û ku her aborî ber bi pêşve diçî, dijayeti gurtir û xurtir dibi; ta ku sermaye hilweşi. Lê, dîbi hêzên şoreşger amadebin ji bo şoreşê. Çimki: sermaye bi giştî bê şoreşê nehati ye hilweşandinê.

Ger li der barê metodê bêt gotinê, pirr metodên xebata siyasî hene. Lê bilindtirîna metoda xebata çekdari ye. Ji ber vê divê xebat; sinorê xebata komel û kovaran (ku bi raya dewletê derdikevin) derbas bike. Ji ber ku; bi metodên razibûna burjuvaziya Tirk be Kurdistanê rizgar nabe. Her weha, ji alîkî din ve şertên pêşveçûna aborî, di xizmeta welat de serxwebûna siyasî ye (lê helbet ne tenê serxwebûna siyasî). Çimki; aborîya Kurdistan di xizmeta monopola de yî.

Ditîna duduyan; herwekî me li jor bi kurtî gotibû ku, ev dîtîna min a pêşîyê û dîghên yek rê. Lê bi awakî ditir. Lê, çewa?

Dibêjin ku: divê şoreşek li Kurdistan li dar kevi. Çimki; bê şoreşê Kurdistan qet rizgar nabe. Lê, iro, mercên şoreşê li Kurdistanê peyda nabin (hêviya me heye ku ew ê keys bidest me kevi, di hejmarên pêş de û bi firehî vê yekê binivîsinin). Yanî e ku li wan guhdar biki, ji wan têdîghê ku bi kêmanî kesên nuha dijin ew ê şoreşa

Kudistan û rizgarîya wê nebinin. Pas dehên salan dîbi ku şoreşek li Kurdistan'a Bakûr pêkevi. Ji ber vê ji, mesela şoreşê ji alî pratîkê berçav nagrin. Eşkere ye ku herdu nêrîn ne dûrî hev in. Yek şoreşê naxwazi. Û e din ji şoreşê "dixwazi", lê pirr li dûr dixi. Bi qeysa ku tu kar iro ji alî pratîkê de neki, yanî herdu ji nakin. Lê, yek dibêje ez nakim. Yê ditir li dor wê dizivirî ji bo ku neke. Lê ki bixwaz, ki naxwazi; şoreş, roj bi roj nêzîktir dîbi û milletê Kurd xwe ranagiri li hêviya wan.

Mirovên amancekî deynin pêşîya xwe û metodên wê amancên pêkneynin ew: ne xwedîyê wê amancê ne. Yanî hêzên ku serxwebûna Kurdistanê ji xwe re dibin, amanc û xwe ji bo şoreşê amade nekin ew hêzanan ne xwedîyê serxwebûna Kurdistan in.

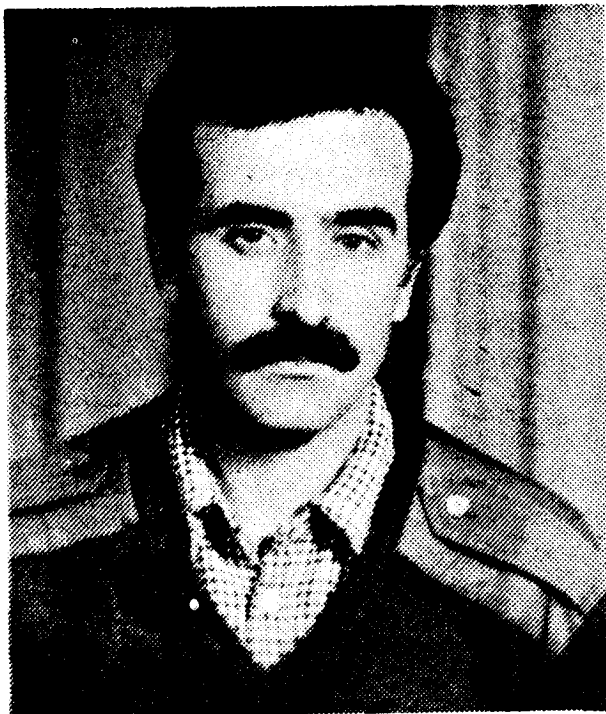
Gere em nazibin û ji bir nekin ku: ceng û şer dibistan in, gel tê re derbas dibin. Dibistanên pirr zor û dijwar in. Di proxrama vê dibistanê de heye ku dijmîn ji carnar bi serkeve û di wê demê de ew ê bi sedan şoreşgeran li sêdaraxin, û hemû rengê zordariyê bikar binin. Lê dibistaneke yên ku li diji, derbasbûna wê ne, ji ber zor û dijwariyên wê, tenê e bê mejinin. Çimki ev dibistana han zahmetkêşan fêrî şerr û cengê dike. Fêrî şoreşêke bi serketî dike. Hêviya me ya mezin ew e ku herkesê şoreşger û welatperwer ji nerastîyê vekşin û van çewtîyan ji gel dûr bihêlin. Ev çewtî bîminin rût û tazi weki şevşevokê.

Bi bendekî helbesta seydayê mezin Cigerxwin vê nivîsandina xwe dawî pê binim. Pirr sipas li gel silavên germ bo destnîvisên kovara **Berxwedan** û hemû xwendevanên wê.

«Ey xortên civanmêr, bese bîfêde ye ev rev destê xwe bidin hev Ronahi li pey tari ye, tim roje li pey şev em nayêne kuştin»

Hevalê we CENAN

ENDAMÊ KOMÎTA MERKEZÎ MEHMET KARASUNGUR Û ŞERVANÊ PKK ÎBRAHÎM BÎLGÎN ŞEHÎD KETÎN

Mehmet KARASUNGUR

Ji sedemên taybetên derva û hundir berberî û dijberiya bê fêde ku zerarê digihine tekoşîna gel ji bo ku bêtî rastwestandin, têtî û yekîtîya hêzên pêşverû û welathîz avabibe gelê Kurdistan divê oxirê de du lawên xwe yê mîrxas wundakir.

Li gor agahdariyê gihane rojname me roja 2 ê Gulanê 1983a ji sazkarê PKK û endamê KM Mehmet KARASUNGUR û şervanê Partiyê Îbrahim BÎLGÎN li hêla çiyayê Kandîlê bi berikên hêza Yekîtiyê Nîştîmanî Kurdistan şehîd ketine.

Bi alemê têt zanin ku ji mehan ve berberî û şerê navbera cebha El Vetan Demokratiyê Iraq û Yekîtiyê Nîştîmanî Kurdistan didome û dibe sebebê kuştina gellek şoreşger û welathîzên Kurdistan.

Ji bo têtî û dîtina piştigirtî yeka rast bi van hêla têt bigihine ji berê ve di navbera hêzên welathîz û pêşverû û hêzên demokrat û şoreşger da Mehmet KARASUNGUR xebatan pêkanîbû, kesên van hêla dibû û di vî alî de

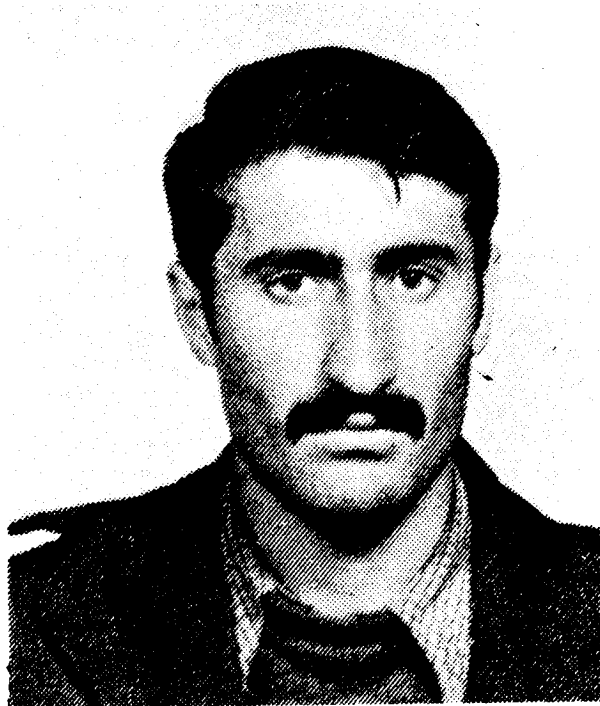
xebatên bîngehî pêkanî bû.

Ji bo ve berbenî rawestandin, hêzên hember hev çek bikartînin li hemberê diktatoriya Seddamçêkên xwe biteqînî Mehmet KARASUNGUR û Îbrahim BÎLGÎN xebatan pêkdînin. Bi vî amancê dema li karargaha PKÎ ku civin ji alî hêzên çekdarê YNK ve têtîstî diberberiya bûyerê de şehîd dikevin. Disa di vî sergirtî de ji endamên KM ya PKÎ û 40 endam û şervanên vî partiyê ji tene kuştin.

EV BERBERÎ KÊRÎ KÎTÊN

Bi tekoşîna hêzên şoreşger û pêşverûyên Rojhelata-Navîn, hêzê Iraq û Kurdistan'a Başûr, û ji ber şerê Îranê cendirmeyê emperyalîzm, diktatoriya Seddam hatîye ber ketîne.

Hoyên hundur û derva ji bo binxistina sazûmana Seddam êrînine. Lê ji ber kêrhatîna hêzên hember, pêkhatîna yekîtîya çarenî, ji xeynî van ew berberî şerên tesîr li hêzên hêlê,

İbrahim BÎLGÎN

Kurdistan û Iraqê dîkin, bêberpîrsîyariya mezin, berberiya hundir diktatoriya Seddam dijîne.

Ki bi çî awayî, li ser çî pergali nêzî dibe û dibe sefgirtîyê bûyerê, ji van pêkhatînan, ji tewrê jiyandomandîna diktatoriya Seddam berpîrsîyarî û li pêş dirokê sûcên giran pêktînin.

BERPÎRSÎYARÎYEKA GÎRAN LÎ MÎLÊ HÊLÊN ŞOREŞGER Û WELATHÎZ E

Hêzên dilxwazên yekîtîya siyasetî netewa Kurdistan in dîbi ku hember tewra pêkanînan helîti, eşîrî hwd. ku yekîtîya nav me dipêjînin, dijîminahî û bendîtî diafirînin pêwîste ku tekoşînan bikin, û li sefê daxwaza salan sefê yekîtî û hevkarîya gel cih bigrin.

Di vî oxirê de dema tekoşîna domandîna Mehmet KARASUNGUR û Îbrahim BÎLGÎN û partiya wa PKK rêya me ronahî dike. Tu hêz û xebatîkare yekîtî û tekoşîna gelê Kurdistan rawestîne.

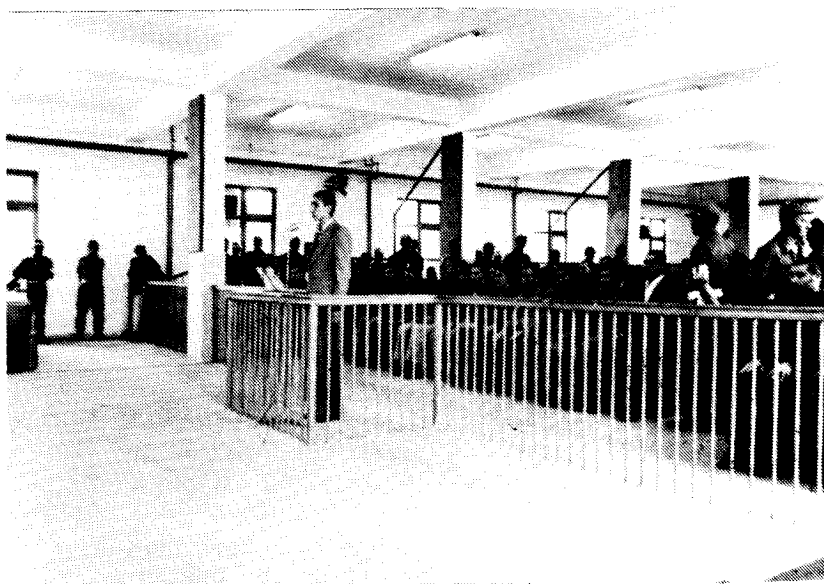
BÎDARVEXÎSTÎNA 35 ŞERVAN Û RÊBERÊN PKK EW Ê BÎBE BÎNXÎSTÎNA WÊ YA KURDÎSTAN'Ê

Dawa Diyarbekir li Örf-i Îdara Diyarbekir, dadgeha leşkeri, di 13 Nîsan'ê 1981 de destpê kir, biryar di 25 ê Gulan'ê 1983 an de daxûyan bû. Derheq 35 şervanande biryarê bidarvexistinê, derheq 28 an de mûbet hatiye sitandin. Ji ber emr'ê wan piçûke derheq 10 an de biryar guhûnî û 24 sal dane van şervanan. Derheq 33 girtiyên şoreşger de nevbera 3-24 salan de ceza dane 178 kes ji hatiye berdanê.

Bi biryarên bidarvexistina 7 şervanên dawa Birecik'ê roja 3 Gulan'ê hejmara biryarên bidarvexistina gihiştûye 42 ya.

Piştî dem-dagirtina dadigehê ku biryar daxûyan bû, şervanên şoreşê bi yek dest û yek dengî şiarên şoreşgerî, hember dadgehê tinin zman û daxûyandikin ku dadgehan qolonyalist ji bo biryarsitandinê nasnakî. Li hember vi tewrê berxwedan û tevgera bilind hêza qolonyalist êrîş dike ser şervanan, gellek şervan birin dibin. Şervanan dadigrin erebên pola û ji dadgehê dîrdixinin. Dûra tu hay û agahdarî ji van şervanan daxûyan nabe. Lê, li gor daxûyanbûnên hêla girtixanê ji ber berxwedanê didominî, zîlm û îşkencên giran li ser van şervanan pêkdibin. Disa li gor agahdariyê malîyên girtiya dibin zerpên giran dane.

Ev zîlm û zerp li ser gel tê meşandin û daxûyanên dema êrîşa Kurdistan'a Başur pêk hati eşkere xûyan dide ku hêza qolonyalist di tîrseka

giran daye. Nexasim bi êrîşa rojeve eşkere ye ku hêza qolonyalist dixwaze bi hêlên din ve bal bide kişandin û tesîra biryaran ji ser gel û navnetewa betal bike. Lê, pêkhatinên rewşê ve amancê pêkanînen hêza qolonyalist berravî guhartiye, bi giranî rewşa Kurdistan û hêza PKK bal kişandîye.

Gellek zelal e, êrîş ew ê hemberî û tekoşîna gel geştir bike. Ew dema hember darvexistinan rewşa bédengi zû ve hatiye bihurandin, bi xemla hemdemî û rêberîya rêxistinî berxwedanê gelê Kurdistan sebebên wundakirinên mezin be ji daye nişandan ku ew ê tekoşîna serxwebûna Kurdistan

tan bê bînxistin bê domandinê.

Roja 24 ê Gulan'ê 1983 biryarên darvexistinê derheq van şervanan de hatiye dayînê.

Rîza ALTUN, Şukru GULMUŞ, Muzaffer AYATA, Celalettin DELİBAŞ, Musatafa KARASU, Bedrettin KAVAK, Mehmet TAKİR, Abdulsemet TEKTAŞ, Selahattin ŞİMŞEK, Celal BAYMIŞ, Hamit BALDEMİR, Hidir AKBALİK, Mehmet TANBOGA, Mehmet CANYÜCE, Mehmet Emin KESKİN, Ali YENER, Kemal AKTAŞ, Abuzer DEHŞET, İrfan GULER, Süleyman GÜNEYLİ, Ali KİLİÇ, Ramazan ÖDEMİŞ, Salih OGAÇ, Zulfikar TAK, Halil UCUT, Ali YAVERKAYA, Feyzi YETKİN, Abbas YOKUŞ, M. Fahri ÇİFTKUŞ, İzzet BAYKAL, Yilmaz UZUN, Alaattin AKTAŞ, M. Emin GÖKDEMİR, Cemal ARAT, Cuma KUYUKAN.

Şervanên derheq wan de biryarê mûbet hatiye sitandin ji ev in: Selahattin EFE, Resul YAŞAR, Eyup ACAR, Harun BİÇAK, Abdulkadir ATIL, Mehmet ÇAT, Osman GULTEKÇE, Ömer Nihat KAYA, Hasan Hüseyin KARAKUŞ, Ahmet KİLİÇ, Abdurrahman SEVGAT, Emin YAVUZ, Hamza YAVAŞ, Fettah YİĞİT, Ahmet KOSANLIOĞLU, İlhami ADIYAMAN, Aptullah KANAT, Mehmet GİRGİN.

DERHEQ MAHKEMÊN PKK DE BÎRYAR DAN

MAHKEMÊN BÎRECÎK

3 Gulan'ê 1983an de mahkema refa Bîrecîk ku li Diyarbekir di hate domandinê gihiştê dawiyê.

Ji nav 61 kesên derheq 7 şervanên cengê de biryarên bidarvexistinê, ji bo şervanekî biryarê muebbetê hatiye danê. 28 kes tên berdan, derheq 20 şoreşgerî de di navber pênc û sê salan ceza tê xwestinê.

Şoreşgerên derheq wan de biryarên darvexistinê hatiye sitendin ev in: Kemal Tekgöz, Salih Segiz, Musa Aslan, Mehmet Yalçın, Ahmet Öğretmen, Hasan Çepik û Mustafa Çepik. Derheqê Tahir Ertürk de muebbet dane.

BÎRYARÊN DERHEQ MAHKEMA NAVÇEHÎ DE WÊ VÊ HEFTÊ DAXÛYAN DÎBE

● *Bidarvexistina 99 şervanên girti tê xwestin!*

Ji destpêka roja 13'ê Nisan'ê 1981 ve ku li mahkema eskerîya òrf-i idarê

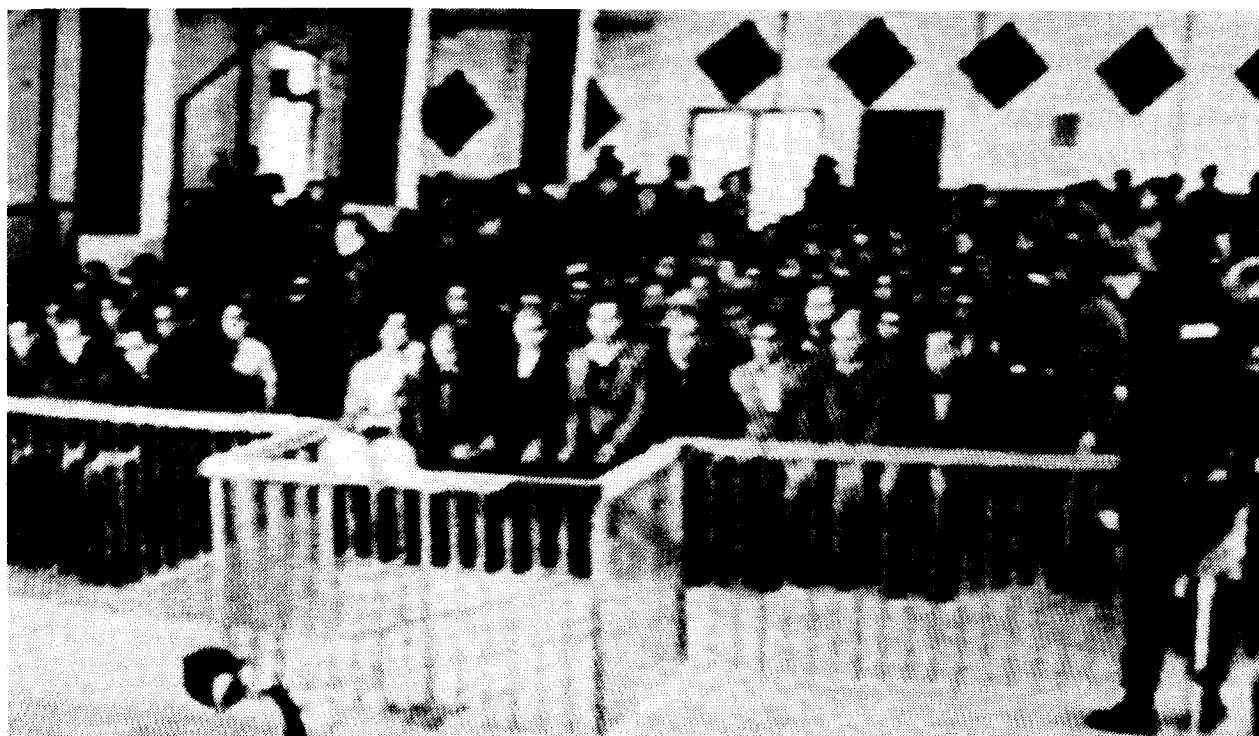
şoreşgeran de li gor benda 125an biryarên bidarvexistinê, ji bo 285a di navbera muebbet û hepsa 3 sal ceza tê xwestin. 136 kesên re berat tê xwestinê.

DÎ MAHKEMA ENTAB'Ê DE PÊVAJOYA PÎRSÊ XELAS BÛ YE!

Derheq 7 kesên de biryarên bidarvexistinê tê xwestin. Li òrf-i idara qolordiya 7. Mahkema eskerîya Entab'ê dema pîrsê gihiştîye dawîkê. Ji 550 girtiyan derheqê heft kesên de di navbera 4 û 20 salan ceza tê xwestinê. Piştî rûniştina mahkema 11.4.1983a li gohr daxûyana bûye, mahkeme derheq kesên besebeb ku girtûbûne biryarê berata 67 kesa dide û derheq 2 şoreşgeran de biryarê girtinê didin. Ku mahkeme li qolordiya 6. komitaniya òrf-i idarê didomiya refa Edenê tevi vê dîkin pê de daxûyan bû ku ew ê li Îçel û Hetay'ê mahkeman bidomin.

Roja 11.4.1983an de derheq van kesên de biryarê beratê hate danînê. Hatice Kaya, Hatice Akteke, Huseyin Sarıkaya, Mehmet Yaşar Ateş,

Akdaş, Kureyîş Yorulmaz, Kazim Gulmez, Mehmet Nuri İlhan, Mehmet Çabuk, Ali Kuşoglu, Ali Kale, Abdullah Hoşgören, Ahmet Kök, Döne Melamin, Fatma Esanir, Fatih Ruştu Zorluyıldır, Hayri Çelik, Huseyin Poyraz, Hasan Özcan, Kazim Atalay, Mahmut Yıldırım, Mehmet Gülnay, Mehmet Şentürk, Muhtittin Ateş, Ökkeş Şimşek, Ömer Kaya, Salman Nacakgedigi, Sait Emir, Vakkas Akboga, Aysel Dogan, Cindi Aslan, Döne Yıldırım, Döne Gölgeci, Fatma Carman, Gulşen Demirdelen, Guluzar Uzundere, Hayriye Konar, M. Hanîfî Bayındır, Hösne Contay, İnsaf Çetinel, Kazim Agaaslan, Kadir Çam, Mehmet Nuri Taşkin, Mehmet Akboga, Mehmet Uluoglu, Tagip Kordeve, Şehnaz Azizoglu, Şiho Muslum Ata, Yakup Beydili, Yusuf Turunç, Zöhre Ovacolu, Gulşen Övezoglu, Ahmet Karabiyik, Bekir Bozkurt, Huseyin Oguzcan, Mehmet Ali, Osman Çinar, Ömer Nacar, Salih Uçar, Tahir Sapan, İmam Balaban, Osman Ateş, Naci Hacideniz, Musa Sabuncu, Muslum Gül, Munire Turan, Ali Özkan, Cafer Aykanat, Eşref İnnat, Mehmet Emre.

didome biryarê derheq mahkema navçeyî de wê di vê heftê de daxûyan bibe.

Ji 570 şervanên PKK derheq 99

Zeliha Umurcan, Zöhre Umur, Ahmet Degirmentaş, Ali Sumbul, Ali Can, Ali Taner, Celal Guzel, Haşim Guzel, İsmail Sezerkan, Kemal

Talat Özcan, İzzetîn Fazlınar, Ahmet Uçar, Cennez Uzundere, Mehmet Yetmez, Hacı Ateş.

XELEKÊN QETLÎAMA LÎ ZÎNDANÊN DÎYARBEKÎR

Ji bo girtiyên PKK ku di bin îşkence û zerpên dijwar de radiwestin biryarên bidarvexistina wan ji mêj ve destpê bûye. Ji sedemên vê yekê, biryarên bidarvexistinê ku hatine daxuyan kirinê ji bo kifşkirina hejmarên bidarvexistinan ev daxuyan rastîyê nade eşkerekirin. Lê, ji netîca pêkanînen hovitî, nemiroviya qolonyalista faşist, çend kes hatî kuştin bi hejmarek zelal ne kifşe. Lê, rastîyek heye ku girtiyên PKK, esirên şer li ber qirkirina ne. Me dem-bidem qirkirin û kuştinê li ser agahdarbûna xwe daxuyan kir. Ev rojên li ser hev biryarên darvexistinan ten sitendin û li berçave ku ew ê pêkanînen van nêze, em ê navên kuştî û yên derheq wan de biryar hatîyê sitendinê ku bidarvexistin li vê rêz bikin.

Navê şervanên şoreşê ku di îşkence û qirkirinan de derheq wan'an biryarê kuştinê pêkhatîyê ev in;

Aytekin TUĞLUK	Eleziz	14 Êlûn 1979
Sait ŞİMŞEK	Entab	1980
İbrahim KURT	Edene	1980
Ali EREK	Diyarbakir	Tebax 1980
Remzi YALVAÇ	Diyarbakir	1981
Sabri KANDEMİR	Diyarbakir	1981
Abdurrahman ÇEÇEN	Diyarbakir	1981
Ahmet DEMİR	Diyarbakir	1981
Vakkas DOĞRU	Araban	1982
Hasan (Hüseyin) AKAR	Adana	1982
İbrahim PAYDAŞ	Diyarbakir	1982
Şaban	Diyarbakir	1982
Asker DEMİR	Ankara	1982
Mazlum DOĞAN	Diyarbakir	21 Adar 1982
(Endamê KM ya PKK)		
Ferhat KURTAY	Diyarbakir	22 Adar 1982
Eşref ANYAK	Diyarbakir	22 Adar 1982
Kemal PİR	Diyarbakir	8 Elûn 1982
(Endamê KM ya PKK)		
M. Hayrî DURMUŞ	Diyarbakir	8 Êlûn 1982
(Endamê KM ya PKK)		
Akif YILMAZ	Diyarbakir	8 Êlûn 1982

Yên derheq de ji berê ve biryar hatî sitendinê.

Mehmet KARA	Nisan 1982
Dursun Ali KUÇUK	1 Çile 1982
Mehmet SAVAŞ	1 Çile 1982 (biryarê muebet)

Di dawayên PKK de ku ji 5.000an zedetir welathiz û şoreşger tene mahkemekirin bi hemû pergalên girtinê nêzik 600i biryarên darvexistinê têyî xwestin. Ku dawa refa navçe li Diyarbakir pêkdihat û didomiya ve dawê bi gellek refî ji hev parvekirine

Ev dawayên refê veqetandi ev in;

- a- PKK dawa Refa Navçe.
- b- Wêranşehir.
- c- Halfeti.
- d- Êrfa-Navçe
- e- Êrfa-Birecik.

Di dawayên netîcê wan 3 Gulan 1983 û 25 Gulan 1983a daxuyan bû yê Birecik û Diyarbakir'ê ku derheq wan de biryarên muebet û bidarvexistinê tê xwestin;

DAWAYA BÎRECÎK

MUEBBET

Tahir ERTÜRK

BÎDARVEXÎSTÎN

Kemal TEKSÖZ
Salih SEGİZ
Musa ASLAN
Mehmet YALÇIN
Ahmet ÖGRET MEN
Hasan ÇEPİK
Mustafa ÇEPİK

DAWAYA DÎYARBEKÎR

MUEBET

Selahattin EFE
Resul YAŞAR
Eyup ACAR
Harun BİÇAK
Aptulkadir ATIL
Mehmet ÇAT
Osman GULTEKÇE
Ömer Nihat KAYA
Hasan Hüseyin KARAKUŞ
Ahmet KİLİÇ
Abdurrahman SEVGAT
Emin YAVUZ
Hamza YAVAŞ
Fettah YİĞİT
Ahmet KOSANLIOĞLU
İlhami ADIYAMAN
Aptullah KANAT
Mehmet GİRGİN

BÎDARVEXÎSTÎN

Riza ALTUN
Şukru GULMUŞ
Muzaffer AYATA
Celalettin DELİBAŞ
Musatafa KARASU
Bedrettin KAVAK
Mehmet TAKİR
Abdulsemet TEKTAŞ
Selahattin ŞİMŞEK
Celal BAYMIŞ
Hamit BALDEMİR
Hidir AKBALIK
Mehmet TANBOGA
Mehmet CANYÜCE
Mehmet Emin KESKİN
Ali YENER
Kemal AKTAŞ
Abuzer DEHŞET
İrfan GULER
Suleyman GUNEYLI
Ali KİLİÇ
Ramazan ÖDEMİŞ
Salih OGAÇ
Zulfikar TAK
Halil UCUT
Ali YAVERKAYA
Feyzi YETKİN
Abbas YOKUŞ
M. Fahir ÇİFTKUŞ
İzzet BAYKAL
Yılmaz UZUN
Alaattin AKTAŞ
M. Emin GÖKDEMİR
Cemal ARAT
Cuma KUYUKAN

- f- Êrfa-pêve.
- g- Ceylanpınar-Bozova.
- h- Batman-pêve.
- j- Mêrdin-pêve.
- k- Eleziz (Diyarbakir).
- l- Dawayên Edenê, Hatay, Mareş, Entab û Adıyaman ku di qolordiya 6. komandaniya örf-i idarê de tene ditin.
- m- Dawayên Erzincan, Erzerom, Qers û dawayê pêve di qolordiya 9a komandaniya örf-i idarê de tene ditin.
- n- Dawayên Eleziz û dawayên pêve di qolordiya 8a komandaniya örf-i idarê de tene ditin.

DAWA PKK; DAWA SERXWEBÛN Û AZADÎYÊ YE

Mahkema 572 şervanên cengê, tekoşerên PKK di mahkema leşkeriya Diyarbekir de bi biryarên darve-xistina 35 şoreşger û mûbetên 19 tekoşeran gihiştê "dawikê"! Netîca mahkema ku ev ji du salan zêdetir ku tê domandinê, mane û giraniya vê netîcê bi hemû taybetan ve li holê ye.

Hemû mahkemên PKK û nexasim mahkema-Navçe li hember qolonyalistên bû navçe şervanan û dozparêz û tekoşîna serxwebûnê. Taybetên mahkema daxuyan kirine ku; di nav şerê rizgariya netewa û domandina şerê serxwebûna gel û welat de, dijmin çiqas har û êrişbaz be, çiqas bi hêz û dijwar be, di vi şerê dijwar de, gelê şervan û biryarvanê tekoşinê hember dijmin bin nakeve. Mahkemên PKK bûne nişana binneketina vi şerî û bûne sembola serfiraziya gelê Kurdistan. Bi van hemû taybetên xwe mahkeme gihiştine qeysa ku hêzên qolonyalist, berdevkê wê, pîrkirinên ji xwesipariyê. Bi hebûn û rêberiya îdiolojî û politîka rêxistina karkeran, parazvanên vê nêrinê rêya serxwebûn û azadiyê firehkirine û rêya serfiraziye ji niha ve daxuyan kirine.

Ev dawayên diroki ne. Lewra ji qurna salan û nexasim 60 sale ku tune kirina netewa qolonyalîstan daye pêşiya xwe di van mahkeman de qolonyalîsta Tirk û hovîti û zilma burjuvaziye xwînwar hatiye daxuyankirin û pîrsa van yekan jê bû ye. Ger sedsalan bi dome ji ev mahkeme bûne nişana ew ê gelê Kurdistanê di rêya serxwebûnê de vi nîrê nemirovi hilweşîne. Û mahkeme ji vê amancê re bûne pîrekî.

Ev dawayên bi heqîna min şervanî û biryarvaniya hemû gelên azadixwaz û parasvanên serxwebûnê; gelê Kurdistan jî, daxwaz û hêviyê xwe ya serxwebûn û azadiyê di van mahkeman de geştir kiriye. Û hêrs û hemberiya dij qolonyalîstan berçav xistiye.

Ev dawa, bin nakevin; lewra ev şerê li ser mafî pêk tê, tekoşîna ku hatina gel daxuyan dike, di hemû pêvajoyên dirokê de kifşbûye ku herdem serfirazbûne. Ku hêzên serdest bi zilm û zerpê cihabinin li hember tekoşinê gelan ji binketîne nefîlitîne. Ji bo ji bin nîrê qolonyalîstî derbikeve

gelê me yê şervan di vi şerê xwedî maf de ji niha ve bin nakevî û serfiraziya xwe dide nişandanê.

Dawa ya PKK ku bi maf, binneketî û dirokiye dawa ya gelê me, dawa ya serxwebûn û azadiya gelê Kurdistan e. Ji sedemê van yekan ev dawa ne tenê di derdorên mahkeman de û ne bi mahkeman gihiştîye dawikê.

DAWA PKK DAWA SERXWEBÛN Û AZADÎYA GELÊ KURDÎSTAN E!

Dawa PKK hê ji afirandina Tekoşîna Serxwebûna Kurdistan ve destpê bûye. Bi avakirina nîrê qolonyalist burjuvaziye Tirk li ser gel û welatê Kurdistan hebûna xwe avakirîye û tune kirina netewa Kurd amanca yekemî daye pêşiya xwe. Bi hatina salên 1970 ve di vi alî de gellek serfiraziyan pêkani bû. Lê, ezm û ruhê ku têgihiştîye û yekê bû bi qetliam û nefî û zerpê ji holê rakirî xistiye gorê. Bi vê gumana pîrsgirêka Kurdistan binxistiye li ser Kurdistanê hesp dilistikand. Bi rastî ev rewş bi wî awayî ji lê ray dihat kirinê. Ku; hebûna gelê Kurd di nav cihanê de jibîr û hatibû kirinê. Ev rewşa li holê û ku burjuvaziye Tirk li cihanê ji dida xebitandinê bi rastî pêvajoya ber tunebûnê bû.

Ji alî emperyalîzmê ve ev dawayê ku hatibû girtin, bi gumana ketîye nav tarîtiya dirokê û hew jê derdikeve. Mina burjuvaziye emperyalîzm ji pîrsgirêkek wiha naznedikira. Ji alî gelê me va ev pêvajoya dihat jiyandin bi herawahi neerîni bû. Çînen serdest ji berê ve û rewşa xedar hebandibûn. Heta wan ji burjuvaziye Tirk diwartir û rewşê kerdanin û li ser û rewşê jiyandimandin. Ev ronakbîrên dozparêzên gel di rewşê hewqas neerîni de bûn ku ne hêza hemberiya û rewşê bikemilînin, ew di derdorên xîza dijmin de tevger girêdîdan.

Lê ev pîrsgirêka alî emperyalîzmê û burjuvaziye Tirk û hatiye hildanê helbet ev ji alî gelê me ve ne wilo bû. Kedkarên gelê me di nav ev tariya vegirtî de hebûna geli dijiyan û jiyana geli didomandin. Lê ew ê dengdana û rastîyê çewa û bi çî bigihiya cihanê. Û

ew ê çewa bi hata bilindkirinê. Ku bi hemû cihan û ta ji gellek alîyan bi gelê me ji dabûn jibîrkirinê ew ê ev pîrsgirêk çewa derbiketîya meydana.

Tenê dozdarê û pîrsgirêkê him ji alî doza netewî û him ji alî gihandina pêvajoyê û hemdemê tenê çîna karkerên Kurdistanê bû. Bi sala 1970 bi bingehîrtina îdiolojî amanca karkeran li ser bihîngên karkerên Kurdistanê refek komunist bi amanca afirandin û derxistina û pîrsgirêkê şer destpêk anibûn. Hê ji destpêkirina vi şerî, bi gavavêtinê destpêkî ve hebûn û doza û pîrsgirêkê ku ew ê di rewşa ronahî de bigihiye serfiraziye rûpelên nûjen vekirin. Û binneketina û pîrsgirêkê daxuyan kirin. Rastîya ku iro li ser hebûn û mahkemên PKK êşkerek ne bi rastî ji Tekoşîna Serxwebûn û Azadiya gelê Kurdistan bi tekoşin, hebûn û rêberiya PKK zelal bûbû. Û ev hê ji wan salan ve destpê bûbû.

EMPERYALÎST Û QOLONYALÎSTÊ TÏRK BÎ DERKETÎNA DAWÊ HEYSÎ Û DÎJWARBÛN

Ku dawê dabûn jibîrkirin û gumana wan da tunebûbû, dawa û pîrsgirêk bi hêz sitendina hemdemê bi destê karkerên Kurdistan ku derkete meydana emperyalîst û hêza qolonyalist şaş û heyî man. Bi rastî ev hemû cihan li vê şaşbû. Bi gumana û pîrsgirêkê hildabûye pêvajoya ku pîrsgirêk bi pergala kemilandi hember hêza qolonyalist afirî di û rewşê dijmin di nav şikên giran de ma û êşên giran kişand û li hember û dozê tewrên xwe yê diroki disa nişan da. Hê dema çîrîsk veketibû ku li hemû derdoran ronahî nedabû bi êrişê ew ê kaniya çîrîskê bitemirîne Hogir HAKÎ KARER qetilkir. Bi vi awayî biryar ji destpêkî ve li ser tune kirinê hatibû danê.

Hember biryarên tune kirina tekoşin û tevgera rizgariya netewa Kurd, biryarê refa rêber û biryarê gelê me zelal û qatî bû. Li hember îşkence, zerp û qetliam û amanca tune kirina biryarê gelê me bû di nav û rewşa xedar de bilind kirin û domandina berxwedan û tekoşinê. Ger pişt 12 ê

Êlûn'ê, ger berya 12 ê Êlûn'ê hember hemû êrîş û derbên dijwar domandin û bilindkirina tekoşina netewî bû nişana vê yekê. Dihât zanîn, dijmîn ji bo hîlandina tekoşinê hêza xwe û hemû destkêrên xwe bikar bîne. Ku ji destpêkê ve tevgerên şerî bikar anî. Tenê tetbîqata bi kincê pêşmergan li hêla Hakkari pêkanî, dibe nişana vê yekê. Disa zerp û êrîşên ax'a û êsîran, kuştinên kuçe û meydana dibîne nişana vê yekê.

Hêzên qolonyalist hember tekoşina netewî, û bi kuştin û bi îşkencan û zerp'ên tazi di amanca xwe da serfiraz nebû pêde, li hember tekoşina şoreşgerî şer daxuyan kir. Lewra, di alî pûçkirin û tunekirina ezm û biryarvaniya berxwedan û serxwebûnê de dijmîn bêçare ma. Ji 1980 biserkarkirina generalan ev şerê êşkere tê domandinê. Piştî sala 1980, girtin, û bombekirina erd û çiyana, qetlîam û îşkencê hepîsxana, zeftgîrêdana ser gunda pêk ani... hemû perçene ji vî şerî. Hêzên qolonyalist ji alîki ve tunekirina tekoşina netewî didominîn, ji hêla di ve ta kîlêra gelê me zengîn û ked'a gel daduqurtîn û dest dave hemû destkêrên jiyanomandinê. Di bin nîrê qolonyalistî de bi zerp û zilmê gel dikin ku bimelisîn ji rewş û qetlîamên heps û ji xwe qeysa zerp û pêkanînen qolonyalîstan daxuyan dibê. Lewra: girtî agirên serxwebûn û berxwedanê geş dikirin û bûbûn rêber ji tekoşina gel re.

BÎRYARÊ BERXWEDANÊ BÎ XWÎNA ESÎRÊN ŞER MOR BÛ!

Bi operasyonên ji bihara 1979'an û nexasim ku di sala 1980'î de diwartir domandin gellek şoreşger û welathîzan dagirtin girtîxanan. Tenê ji sedemê Kurdîstanî ne, gundî û karkeran dagirtin qampa. Û li dibîstanan, nexweşxanan û derên dewletê bi rojan îşkencên giran pêkanîn. Ji ber girtîxane tîr nehatine, îşkencê û hela zerpê gihandin derdorên gundan.

Di vê pêvajoya girseyên gelê Kurdistan ku ji bir û doza xwe ber bide, zerp û zilmê dijwar pêkdianîn. Lê cihê vê zerp û zilmê bi hemû taybetên xwe li girtîxanan didomiya. Hêzên qolonyalist mîna hêlên di, bi diwariyê êrîş û dijberiyên xwe li ser van refên ku doza gelê Kurdistan daxuyan kirine pêkanîn. Hemû nemirovî û hovberiyên

xwe li ser vê hêlê domandin. Ger bi kuştin, ger ji bi pêkanînen nemirovî dawî ku dev ji bir û baweriyên xwe berbidin, hêzên qolonyalist ji xeyn van pêkanînan bi hemû rengên nemirovî lidarxist, ji bo tevgera berxwedana sazgarîya Kurdistan pêş nekeve. Ji sedemê vî amanca hov û nemirovî destpêkî ve ev yek pêşber girtîyan bû; an ew ê hember dijmîn nermok û xwesiparbin, nîrê qolonyalistî bihebînin, an ji ew ê bîne tunekirin. Di vî rewşa dijwar û pêşberîya du rêçan de şoreşgeran rêya jiyanê da ber xwe. Lê, ne ew jiyan û rêya jiyanê ku li ser xwesiparî û xwedûrkirina bir û baweriyê û ne ya jiyanê arizî pêk tê, wan biryara jiyanomandinê li ser bingehe tekoşina serxwebûnê û ji bo cangorîya tekoşinê mirîna xwe dane berçav. Ew jiyanek di hoyên dijwar, rewşa girtîxanan de dijmîn bindixine dan pêş xwe. Bi zanebûna ku xwesiparî û melisandin mirîneka rûreş û nemirovî ye esîrên şer bi tewrên biyarî bi xwîna xwe "Berxwedan Jiyanê" nivîsandin.

Bi vî awayî biryarê doza PKK di nav şerê girtîxanan û bi tekoşinê disa ji qatî bû. Û ev biryar bibe sebebên çî yekan, bilindkirin û domandina berxwedanê bû.

PÊKANÎN Û BÎRYARKARÊN MAHKEMÊ PERRÊ PÎRSA DÎROKÊ NE

Çewa qolonyalist bi amanca binxistina doz û bir û baweriyê girtîxanan bikar anibin, disa bi destpêkirina mahkemên 13 ê Nisanê 1981 xebatîtan dan pêş xwe ku vî ji bikin rewşek binxistina dozê. Lê, ji ber domandina tekoşinê û bilindbûna berxwedanan mahkeme bûne cihgera şoreşger û doza şoreşê û li hember hêza qolonyalist serfiraziyan pêkanîn. Çewa bêdad û qeyd û benda îşkence û zerpên girtîxanan pêkanîn bi vî pergali tevgera nemirovî di mahkeman da domandin. Esîrên şer, bi zincîran girêdayî dihatin qada mahkeman û li vî derê dibin zerp û zîlma leşkeran da radiwestandin. Her mafên parastina wan tunebû, avukatên wan ji her bîhn dibin zerpên girandabûn. Bi gefên zerp û girtînan ji bo bédengbimîn dibin rewşên diwariyê de dihiştin. Ji bo paşmanbûyîna xwe zerpên giran li girtîyan dibû bi her

tewrên biryar domandinê îşkencên nemirovî bi hemû pergalên hovberî pêkdihatin.

Di pêkanînen mahkemê û girtîxanê de ku serneket, veqetandina girtîyan nebû çare vî demê hêza qolonyalist tunekirinê li ser pêkanînen nemirovî kîre karê jiyanê xwe.

Li gor amancê burjuvaziyê Tirk, rewşa mahkeman bervajî guhurî û bûn hember qolonyalîstan çekê tekoşinê. Bi rastî ev çek bervajî guhurî. Ew çekên dij şoreşgeran, ew çekê hember gel bervajî dij qolonyalîstan karhat bi vî tîgîhiştinê, hêzên qolonyalist hêdana biryarên darxistinê nekir, tevgerên tunekirinê pêkanî û vî domand.

Nexasim vî êrîşa li ser rêberan pêkanî di 21 ê Adarê 1982'an de endamê KM ya PKK Mazlum DOĞAN, 22 ê Adarê de tekoşerê rêber Ferhat KURTAY û Eşref ANYAK bi şewitandin û fetisandinê qetilkir.

Li mahkeman, û sazûman, bi hêza polis û çeşî û di hêlên bi hêz de ji ji hebûn û tevgera şoreşgeran û bilindahiya dozê hêzên qolonyalist bi tîrs û şikan rojên dide êrîşên nemirovî û hovîtiya domand. Ji ber tîgîhiştîyê vî yekê ye ku bi pirane wan qetil bike ew ê tesîrên giran li ser gel ber bi erîni va pêk were, kuştina rêberan da pêş û vî yekê pêk ani.

Ancax hember pêkanînen mahkema û girtîxanan şervanên PKK, endamên KM ya PKK M. Hayrî DURMUŞ, Kemal PÎR û girtîyên berxwedana rojîya mirîne 55 roj domandin amancên xwe û amanca qolonyalistê Tirk bi cihanê daxuyan kirin. 14 ê Tirmehê rojîya mirîne destpê bû û 8 ê Êlûnê 1982'an bi şehîdketina M. Hayrî DURMUŞ, Kemal PÎR û Akîf YILMAZ giha dawîkê. Bi rewşa bermirîne girtîyên şer berxwedanê domandîndine û ala berxwedanê di vî rewşa xedar de ji destnexistine. Bi rastî ji, her rêberên wan qetilbûbin ji, girtîyên tekoşina netewî ala berxwedanê ala tekoşinê û kel'a berxwedana parastin.

DÎ VAN MAHKEMAN DE QEYD Û BENDÊN ŞER JÎ BİKAR NAYÊN

Hêza qolonyalist, van herdû salên dombuyîna dozan de qeyd û bendên xwe bikar neanî. Di dozên PKK de, hêza qolonyalist, ji ber tîrsa dozê her

dozên girtîxana bikarê dad'î xemilan-dibe ji hew hedan pê hat biryarê tune-kinê ro-biroj pêk ani.

Zelal e ku pêvajoya pirsina 5000 girtiyên PKK wê bigaha salan. Lê, rastîyê di ev e ku mahkeme bê qeyd û bend didomiyên. Yanî; mafên gotin û parastinê hertunebû, tenê dilxwaz-vaniya tevgera hemberê dewletê dibû sebebê biryar sitendinê. Loma, da-wayên PKK ew dawene ku dibin kirasê dad'î de qirkirina esirên şer pêk dibû û bûbûn cihgera daxûyana qet-liama û hemû mafên mirovî, û qeyd û bendên şer ku li hemû cihanê bikar tên di van dawan de hatine ecîqandinê.

Herdu hêlên nav şerek êşkere de qeyd û bendên navnetewa li ser tevgerên wan bikar tên û hêl bi van qeyd û bendan ve girêdahi ne ji bo hêza qolonyalist ev ji neyên gotinê ne. Lewra; ji ber hemû taybetên rejîma burjuvayê Tirk li ser êriş, hovîti û qetliaman aveye ne pêwîste pêkanîna van qeyd û bendan navnetewa ji bo dewleta Tirk bêne gotinê. Kuştina endamên KM ya PKK, şoreşgerên navdar Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, û gellek şervanên PKK nişanê ve yekê ne.

BÎRYARÊN DARVEXÎSTÎNÊ DAXÛYANBÛNA BÎNKETÎNÊ NE

Hêzên qolonyalist bi qetilkirina rêberan domandîna mahkeman leztir xist û di ber pêvajoya derbasbûna "sazûmana sivil"î de dawayan gi-handê dawikê. Lewra bi vi awayî "sa-zûmana sivil" ji biryarên kuştinê xelasdike. Ji ber wê hê berî gihiştina vê rewşê ji bo pêkanîna bidarvexistina xwe bikar dike. Û êşkereye ji alik ve ji bo derbasbûyîna "demokrasiyê" *lemba şîn* pêdixin ji alî din ve li dû-hev biryarên dervexistinê pêktînin. Da-wikanîna dawaya PKK ya Birecik ku derheq girtiyên de 7 bidarvexistin û mûbetek di 3 ê Gulan'ê 1983 êşkere bû û di 25 ê Gulan'ê 1983an di dawa PKK ya Diyarbekir de sitendina biryarê bidarvexistina 35 û biryarên mûbeta 19 şoreşgeran dibin nişana amanca qolonyalista Tirk.

Lê, ev netîca ji destpêkî ve qolonyalista Tirk xwe jê disitrînd daxûya-nê meydanê bû û bi van biryaran hêza qolonyalist vê li xwe dani. Ku ji dest-

pêkî ve tevgera tekoşîna rizgariyê mina refek isat bide daxûyankirin, bi van mahkema û biryaran pûçitiya ve êşkere derketiye holê. Bi qetilkirina yeko-yeko rawestandina tekoşin riz-gariya Kurdistan pêknehat û tekoşin roj-biroj pêştir bû. Ji ber vê rewşê biryarên darvexistinê daxûyanbûna binketina qolonyalistê Tirk didin za-nandinê. Û daxûyanbûna binketina siyasî bixwe ne.

BÎRYARÊN DARVEXÎSTÎNAN BÎ QÎRKÎRÎNÊN GÎRSEYÎ DÎXWAZÎN PÊKBÎNÎN

Dema 25 Gulan'ê 1983 biryarên dawa Diyarbekir ya PKK bi biryarê darvexistina 35a daxûyan bû, ceşa qolonyalista Tirk di sinorê Tirkiye-Îraq'ê de kete nava Kurdistan'a Ba-sûr û qetliaman pêk ani. Ev herdu pêkhatin bêguman ne tevgerên lihev-hatibin.

Bi pêkanîna vê tevgerê hêza qolonyalist, ji alik ve pêkanîna darve-xistina da pêşxwe ji aliyê di ve a-manca pêkanînen qetliamên girseyê êşkere kirîye û ji gellek sebebên di bi pêkanîna vê tevgerê çavtirsandina gel xwest pêk bine. Hêza qolonyalist bi vi awayî qirkirînen dema berê birtîne û li hember her pêşveçûna daxûyanên eş-kere dike ku ew ê bersivên wî qirkirin-bin. Ji bo vê yekê di pêkanîna tev-geran de hêlên sinor bijartî ye û vê pêk ani ye.

Li hember bidarvexistina rêberan hêzên qolonyalist têgihîştîye ku gel bêdeng namîne û ro bi roj tekoşîna riz-gariyê xwe digre û pêşde diçe, hember van yekan bi tevgera êrişbazîyê eş-kere dide nişandan ku biryarên bidar-vexistinan ew ê bi qirkirînen girseyî pêk bînin. Rastî ji pêkanîna darve-xistina şervanên PKK ji tesirên erinî, ji geşkirina hemberîya dijmin pêştir tu tişt pêknaynin. Ji ber vê yekê ger amanc tunekirina tekoşinê be; êrişa kaniya tekoşinê ji dijmin re çarenin e. Bo vê ji zerp û êrişa dijmin li ser gel dikemile. Lê, iro gel'ekî di nav şer de kemiliye heye û tunekirina vi geli û PKK nemumkine. Bi têgihîştina vê rastîyê bi êrişa xwe ya zeftkari hêza qolonyalist şerê hember gelê me û PKK vegirti ye bi navê "derketina Îraq'ê" xwinrijandinê pêştir dixê. Demên berê vê bi navê operasyonan

pêk dani. Lê; di tevgera xwe da ras-tîyê bi alema cihanê daxûyan bû ku ev êriş bi hemû destikên şer; tanq, top hwd. pêk tê. Vê ji cihanê re daxûyan kirîye. Li ber çavên hemû cihanê bi hemû destikên xwe gundên dor sinor zeftgirtiye. Ev pêkhatin û tetbîqata "hêza çeleq" amanca emepryalizmê li ser Kurdistan'ê zelaltir dike.

BÎ BÎRYARÊN BÎDARVEXÎSTÎNAN Û BÎ QETLÎAMA ŞERÊ SERXWEBÛNA GELÊ KURDÎSTAN RANAWESTE

Di pêvajoya hem-demi de hember qirkirin û zerpên qolonyalist û em-peryalistan tu tekoşinên gelan tune nebûne. Gelên di nav şerê serxwe-bûnê de hember êrişên dijwar disa te-koşîna rizgariyê pêşdixin û ber bi serfiraziye diçin. Hê di pêşketina destpêkî de be ji di rêberîya PKK de ew ê tekoşîna gelê me pêşveçûna xwe bidomine.

Binneketina tekoşîna me di zindan-an de bi hemû pergala kifşbûye. Di rewşa xedar û dijwar de domandina dozê bir û bawerî be û bilindkirina tekoşîna berxwedanê dana jiyane be wê gavê gelê di vi ali de kemilandi bin-nakeve. Ger dijmin hewqas har û êriş-baz be di vê rewşê de binketina xwe dibîne û ji ber vê her bi rojên bihuri hêza qolonyalist hovtir û diwartir di-be.

Lê, ger di zindanan, ger di pêkani-nên ser gel de hêza qolonyalist ew ê di gola xwini de bîyî fetisandinê. Lewra zilm û zerpa wan ne ku tekoşinê ra-westîne; dijmin di derdorên vê rewşê de tê ber fetisandinê, hêrs û dijberîya gel hember qolonyalîstan geştir dibe. Gelê Kurdistan ew ê xwedî li lawên xweyê dilsoz, şervanên te bidarvexistin û kuştinê ew ê derbîkeve û her-bîhn tekoşinê bilind bike.

HEMBER QÎRKÎRÎN Û BÎDARVEXÎSTÎNAN GELÊN CÎHANÊ PÎŞGÎRTÊN ME NE

Hember amanca tunekirina gel û pêkanînen nemirovî û di rêça doman-din û bilindkirina tekoşîna berxwe-danê da gelên cihanê hevkar û pişt-

(Dûmahûk di rûpelê 16a de ya)

ŞERRÊ DÎ NAVBERA HÊZÊN DÎJ-REJÎMA ÎRAQ DÎVÊ BÊYÎ RAWESTANDÎN

Di dema irohi de, ji ber vê rewşa erîni, hoyên hundir û derva fêde bistûnin û ber bi serfiraziyê biçin, di dema xebatên piştgirtî û cebhê tene kirin, ew hêzên hember rejîmê demên dawî de li hember hev û dû şerr vekirin e. Ji xeynî ku dibe sedemê xwinrijandina şervanan di rewşa hûrbijariya Rojhelata-Navin de ji ber pêjrandinan tîne holê, hêlên şoreşger û pêşverûyên Rojhelata-Navin van pirsan dikin:

Ma hêzên Kurdistan'a Başûr xelîya xwe ya diroki di sa pêkûnîn? Ma gelo di ber bidestxistina sazûmanê, hêzên Kurdistan'a Başûr dikevin rewşa hêzên Îran'ê? Li ser sazûmana Îraq'ê kine şer dikin? Bersiva gerîneka têdanê çi ye?

Tê zanin ku pişt şerrê duyemîn iro Rojhelata-Navin dema xwe ya giran û germtir diji. Mirov dikare bine zman ku iroj Rojhelata-Navin di aliyên aborî, siyasî, eskerî, tîkîlî û hwd. de bê daxûyanbûna şer, şerekî giran lê tê domandinê. Ku Rojhelata-Navin xwediyê pîrsgirêkên giran yên civak û netewa ye, ji vê rewşa Rojhelata-Navin, ev hoyên germ ji xeynî hin deman ji dirokê ta rojên me dom bû ye. Yanî ne Rojhelata-Navin û ne gelên cihanê ji berberî û tekoşînên vê hêlê biyan nese kinî ye. Lê, her ku berberî û tekoşînên hemberiyê bi germî dombûbin ji, pergala berberî û tekoşînên hemberiyê bi balkêşî firehbûne.

Li ser pêşveçûnên rewşa iro hin girêdankê ne demî hebin ji, rewşa iro pişt şerrê duyemîn ê cihanê virde bi pêşveçûnên aborî û siyasî hatiye

kifşkirinê. Ji ber vê navça berberî û tekoşînên hemberiyên Rojhelata-Navin ku bi şerrê cihanê yê duyemîn bêrayanina gelan, serdestiya li hêlê avabûye û emperyalizma USA biyê serkarê wê, bi amancê domandina serdestiya xwe statûkoya hêlê pêkanîne, li hember vê rewşê rawestandina hêlên sosyalîzm û demokrasiyê amancê dikin ku vê rewşê bipelîşînin û rewşek nûh li Rojhelata-Navin ava bikin. Tekoşina van herdû hêlan rewşa Rojhelata-Navin dikifşîne.

Tengasiya emperyalizmê û ji ber pêşveçûna tekoşînên gelan berberiyên navbera hêlan iro bi hemû awayî xwe bi stratejîkî, taktîk û rêxistinî derdixe meydanê û pêşveçûn bi vê nûhbûnê pêkdibe. Di rojhelata iroj de hêzên şoreş û dij-şoreşê ji bo guhartina rewşa Rojhelata-Navin ger li gor pêşveçûyînen objektîvî xwe di alî stratejîk, û rêxistinî de bikar binin û pêkanînen nûh derbixin ew ê guhartina rewşa Rojhelata-Navin bi van yekan be. Lewra rewş bi van yekan ve girêdahi ye. Ku herçiqas hêzeka ber bi paşveçûnê ve biçê ji emperyalîzm salên 1980 li Rojhelata-Navin kozên nûh bidestxwe aniye lê, çiqas hêza gelan û sosyalîzmê hêzeka pêşveçûyî be ji sedemên destderketiyên kozên vê hêlê li ser tîgîhiştin û tînegîhiştina vê pîrsgirêkê pêkhatine.

Ev rewşa em li serê disekinin bi hemû xedarên xwe iro girîngiya xwe dide nişandanê. Ev rewş ji bo hemû hêlên Rojhelata-Navin di serî de ji bo hêlên navça şerrê germ, Filistîn, Lubnan, Îran, Îraq û mîna bi rewşa Kurdistan'ê xûyane pêwîstiya xwe bi gi-

rani li van derdorên nişan dide.

Bû derbek ji bo paşveketina emperyalîzmê tevgera gelên Îran ku ketiye gerînekeka giran, hêzên Îraq û Kurdistan'a Başûr ku li ber serfiraziyê, kêr radiwestin, derbxwarina tevgera Filistîn û ku di vê rewşê de dîbiya berpirsiyariya xwe ya diroki bileystiyana tekoşina şoreşa Kurdistan ji ber jarbûnê xwedî li vê berpirsiyariyê dernayê û pîrsgirêkên li ber wê, hwd. hemû ji ew rewşa ku me li jor taybetên wê daxûyankir jê di ajînin. Ku di vê rewşê de êşa van yekan tê kifşandinê. Ger hêlên Rojhelata-Navin li ser van bingehan ji vê rewşê dernekevin, rêya vê yekê heye ku bê erîş û destavetîna emperyalîzmê, bi berberî û şerrên hemberiyê hêz û kozên hêlê ji pejrandinan nefilitin. Heke hêzên şoreşger û demokrat ji vê rewşê xwe derbikin û li ser taybetên rewşê xwe bikemilînin, ew ê bi serfiraziyên şoreşan di nav cihê şoreşên dinê de rê bigrin.

Di rewşa Rojhelata-Navin ku hewqas xedar e de navçeyeka germ Îraq'ê ye. Ew pîrsgirêkên me li jorê gotiye hemû li rewşa Îraq'ê kombûn e. Ji pêşveçûna rewşa Îran'ê, û nexasîm ji ber pêşveçûnên navça Kurdistan'ê pêwîstiya vê derê girantir dibê.

Bellê, bi rastî tekoşina şoreş û demokrasiya Îraq'ê rewşa şerê hêlikî nişan dide. Û di nav xwe da gellek pîrsgirêkên dijwar, lihev zêft girêdayî xwedî dike. Ku li ser vê hêlê ne dem û hemdemî ji alî eskerî û politîkî xwe lê

girtine, bişkafîna pîrsgîrêkan li ser politîka û tekoşîneka şoreşgerî ew ê hatîna şoreşên hêlên bela bike û ev yek gellek pêwîst e. Ji bo hêlên şoreş û dij şoreşê guhrandîna mîzîna hêlê di pêvajoyekî de derbas dibe. Bi hemû rewş û taybetên xwe tevgeran ve nav-ça germ, tekoşîna sosyalîzm û demokrasîya Îraqê gellek giring e.

Lê, berpirsiyarên ku ew ê dirokê pêşde bixin, hêzên sosyalîst û pêşverû ji kêmasiyên xwe pîrsgîrêkên rewşa xedar didîne nîşandane. Ew kozên hemberê rejîma Îran destketîne, ku van ji bîdestnexistîne ku çewa hêzên hember Îran di rewşek pêjrandîdane, mina li ber ve pêvajoyê mabî.

Tevgera hêzên hember Îraqê yê nezelalî ya proxram, taktîk, stratejîk û rêxistinî ji ve rewşê bikar û bar be jî, ji ber tekoşîna Kurdistan navçek pêwîst e di Rojhelata-Navîn de hêzên Kurdistan'a Başûr hewqas pêştir xwedîyê neerîniya ne û bi ve xwedî barin. Ji ber ve pîrsgîrêkê di ve nivîsa xwe da em ê bi giranî li ser van hêzan bisîn û hin pêşniyaran daxuyan bikin.

Îrojî hêzên Kurdistan'a Başûr bêt li gor pêşveçûnên civak, aborî û siyasî gav bavêjin pêş de, di ve pêvajoyê de ji proxrama xwe ya berê a otonomiyê dixwazin pêk binin û disa jî keys û berberiyên herdu dewleta fêdê distînin. Û li ser vi bingehi tekoşîn dimeşînin. Yanî ne li ser bingehe tekoşîna politîkî û îdiolojîkî ya rast û bi pergale erîni ji keysan fêde nastînin; mina xeletiyên xwe yê berê pêk tinin û bi vi awayî dixwazin bigihîjin dawîkê.

Li ser bingehe berberiyê hêlên derva pêkanîna tekoşîna bi giranî taybeteka hêzên Îraqê gişteki ye. Nexasim ev yek ji bo hêzên Kurdistan'a

Başûr, taybeteka xûyane ye. Ger pêşîya ve yekê nêgirtin ev yek dawîkên pêjrandî û binketîna van hemû tevgeran der bike meydanê. Lewra; xebatên di mehên dawî de ku li ser hev û dû pêk dihatin, ji bo piştgirtin û hevkarîyê û ji alî din ve meşandîna berberî û şerrê dijwar nîşanîn ji ve yekê re. Û ev rewş xedartir dibe.

Hêzên Kurdistan'a Başûr ji ber proxrameka şoreşger û demokrati jî bo Îraq û Kurdistanê pêk binin, proxrameka welathîz û şoreşgerî ji Kurdistanê re pêşve bibin, li ser amancên xwe yê siyasî ê kevn û xelet tevger datînin. Ji ber pêkanîna van proxrama pîrsgîrêka cebhe di nav tengasiyan de û pêjrandî dimîne. Hê mafparêziya arizî, mafê hêlî û eşîrtî nava van hêzan dîkeritûne. Û hê di navbera wan de bêhejmar berberî û şer derdikeve. Ji xeyn van yeka, dixwazin hêlên Kurdistan'a Bakûr û Rojhelat bikişînin nav van berberîyan, ji berberiyên xwe ra bikin destik. Û ve ne li ser pêkanînen rast dimeşînin. Ev rewşa ku berdevkên xwe li van hêlên di bîafîrin, ji bo ve yekê tîkîlî û pêkanînen di meşînin dibe neerîniya taybetên van hêza. Û neerîniyeka xûyan e ev e. Ancax dîbi ku ev tevger dest ji van xeletî û neerîniyên xwe berbidin. Bi hêlên din û gîrsên gelê Kurd ku li dervayê welatî tîkîliyên xwe yê rast di karanînen xwe da bidîne nîşandane. Di vi alî de neerîniyên berê pêkneyên.

Îro Kurdistan'a Başûr di nav pêşveçûnên siyasî û civakî da ye. Ava-hiya feodali diguhire. Li ser vi bingehi ev hêz ber bi şoreşgerî mumkîne ku gav bavêjin. Di rewşên erîni de tewrên komunistî wê bîafîrin. Û li ser tevgersaziyeke nûh nerîna cebhe pêk binin û pêşvehatîna welatperwerî xwe derxîn rewşek nerîni. Xeyn ve jî tevgerên din, ew amanca xwe ya otonomî biguhurînin amancek şoreşgerî

û mumkîne ku li ser vi bingehi tevgersazi û pêkanînan nîşan bidin.

Nexasim ji ber şerê Îran û Îraqê şert hê zêdetir gihane. Ku ger hêzên Kurdistan'a Başûr xebat û hatîna xwe ya berê bihûr bijarî bidîne berçav û bi rexnegirî lê mîzekî û li ser ve bi hêl û hêzên şoreşgerê Îraq re proxramên zelal û rast derbixin û cebhe pêkbinin. Ne ew ê tenê ji bo Kurdistan'a Başûr, ew ê ji hemû hêlên Kurdistanê re karekî giran pêk binin.

Bi pêkanîna van pêşveanînen erîni ew ê bi hêlên din re tîkîliyên hêzên Kurdistan'a Başûr rast pêk werin, û di alî navnetewî de tengahiya heye ew ê vebibe. Ger di alî pêşveçûn û pêkanînen erîni de gav bêne avêtin ew ê ew dijîminahiyan berê biqedin. Nexasim dijîberîya navbera PDK û YNK û hêlên din wê bîyî hildane. Ji xwe ew dijîminahiya li ser bingehe berê avabûye ji guhartînan û ji ber rewşa siyasî rê li van hatîye girtîne. Hêlên di ve berberiyê de xwedî sefin, tîgihiştîyê ve yekê bin ku ev tewrê wan zerar digihîne hemû hêzan. Ji ber ve dîbi ku dest ji vi tewrê xwe berbidin. Welew bêt dijîberîya hev û dû ev hêl bi hêzên hemberên rejîma Îraqê re li ser amanc û pêkanînen taybetê hêlê tevgîrêdanek dikarin pêkbinin. Ji bo ve yekê dîbi ku şerrê navbera van hêlan bêt rawestandinê. Ger bi ve tîgihiştîne tevger deynin, ku xwedîyê serpehatînen dewlemendî ew ê ev hêz netenê neerîniyan hildin, ew ê roleka pêwîst ji bo Tekoşîna Rizgarîya Kurdistan bîleyîzin. Li ser tewrmeşandîna bi vi awayî em hêzên Kurdistan'a Bakûr, ji wan re li ser bingehe rast tîkîliyan avakî, û di pêvajoyê de vi bigihînin hevkarî û yekîtiyên bi hêz. Çewan demê berê em ê disa jî di vi alî de xebat bîdomînin. Û em ê bikar û barên xwe pêkanînan derdibixin meydanê.

*** Bîmrî emperyalîzm, qolonyalîzm û paşverûyên hêlê!**

*** Bîjî yekîtiya welathîz û şoreşgerê gelê me!**

*** Bîjî piştgirtîya gelên hêlê, yekîti û hevkarîya tekoşîna şoreşgerî!**

CUNTA FAŞÎSTA QOLONYALÎST ÊRÎŞÊ KURDÎSTAN'A BAŞÛR KÎR

Ew ê Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan û PKK Bi Berxwedaneka Bilind Bersîva Êrîşên Nemirovî Bidin

Roja 25 ê Gulanê 1983 cihanê, pêkanîna rûreşîya çîna serdestê Tirkê li ber çavên xwe dit. Gelên cihanê ve tevgera lihevkarîya rejîma Seddam û qolonyalistên Tirk, peymanê li ser "Esatî" pêkhatîye, li ser êrîşa Kurdistan'a Başûr heyîn, bi girî û hemberî li dijî ve rawest.

Mîna weşînê cihanê didin kifşkirinê, despêkî de qolonyalistên Tirk amanca xwe bikiras dikin, dixwazin veşêrin, lê ji sedemên berxwedana hêzên Tekoşîna Rizgariya Kurdistan û dijberîya navneteweyî: ve carê dest bi derew û daxuyanê xeletî kir.

Li gor agahdariya me û bi weşînê cihanê ku daxuyanê cunta faşîsta qolonyalistê roja 25 ê Gulanê 1983a li ser tevgergirêdan û pêkanîna hêla Hekkarî êrîşê Kurdistan'a Başûr kir. Ku ji mehan kardomandîna tevgerê pêkdiha helên weşînê ve rewşê dineximandin. Piştî ku tevger pêkhat daxuyan dibe ku bi 45.000 hêza eskerî êrîş bikar anîne û ev hêza eskerî bi helikopter û teyarên balafirgeha Batmanê hatine parastin û piştgirtîya wan çebûye.

Êrîş di nav hemberîyeka giran de pêkhatîye, girsên hêlê, di serî de PKK û hêzên welathîz û şoreşger hember êrîşê berxwedanek bi hêz avakirine. Disa weşînê biyana ku nexweşxanên bejayî, refên alikariyê li van dera girêdane eskere kirin ku nexweşxanên bejayî yê "kizîlay"ê bi lez û bez li van deran hatine avakirinê.

Qolonyalistên Tirk emsaliya pêkanîna Îsraîl ku tevgera tune kirinê li Lubnanê girêda xwest wê li Kurdistan'a Başûr pêk bîne. Sazûmana qolonyalist bi hêza xwe ya firok û bejiyê, bi bombe û berika hember hêzên Kurdistan û rêberên tekoşînê qirkirinê xwest ku pêk bîne. Ev tevger nexasim hêla Hekkarî û li Kurdistan'a Başûr ji alî çekdarên hêzê gel va berxwedanan hemberî dit. Pîraniya girsên hêlê ber bi hêzên pêşverûyên Kurdistan'a Başûr û helên di ve koçber bûn. Ji qetliamên girseyî fîliûn.

Bi agahdariya êrîşê ji mehan ve hêzên pêşverû û şoreşgerî karbûnê pêkdînan hêzên Kurdistanê bê derbên xedar ji nav ve êrîşa dijwar der-

ketin û bi pêkanîna berxwedanan derbên pêwîst li hêza êrîşbaz xistin.

Bellê ku di bihdemekê de rewşa şerî li Kurdistan'a Başûr pêk hat, cihan bi pergala heyrîmayînê di pîrse: çî dibe li Kurdistanê? Di rewşê hewqas xedariya cihanê de, bi vi pergali çewa tevger pêkdibe? Sazûmana Îraqê ji bo çî û bi çî awayî ray lê tine? Navê tevgera Kurdistanê ku nayê zman çima hewqas xedar tê ditinê? Tevger çî netîcan pêk bîne? hwd. pîrsan dipîrsin. Dinya û gelên Rojhelata-Navîn xwe li pêş pêkahtîneka, bi hemû awayî tesîr li ser hatina wan tesîr dike xwe ditin.

Ev yek bûyîneka çarenî bû. Lewra: mîna karbidestên qolonyalistên daxuyanî dikin amanca pêkanîna êrîşê "parastîna tixûb û tevgera teng" nîn bû. Ji bo emperyalîzmê li ser vi bîngehî ji bo pêkanîna êrîş û zefîkariyê bîcîh bîne, di destpêkê de tune kirina Kurdistanê û taybetên Kurdîtiyê ji holê rabike, hêza rizgariya netewî bin bixê, û rejîma dîktatoriya Seddam bisitirîne, ji bo emperyalîzmê rewşeka erîni li holê avabike, amancê van yekan êrîşê dabû pêşxwe.

Sebebên pêkhatina êrîşê, ji nêz ve dîbi ku li pêşveçûnên Kurdistanê bî girtinê. Îro em li ber çavan dibînin ku ne tenê girêkên berberîyê Tirkîyê û Kurdistanê: yê Rojhelata-Navîn li ser navçê Kurdistanê bersiv dîbînin.

Ji dirokê ve çîna serdesta Tirk û taybetên îro dibînin ku di herdemên tengasiyan de bi pêkanîna talan û êrîşa gelan xwestîye tengasiyên xwe bibuhurîne. Îro bi hebûna burjuvazîyê Tirk ev taybet derholê bûye û dixwaze tengasiya xwe li ser van pêkanînan bibuhurîne. Ku kapitalîzma Tirk bi hemû taybetên xwe di nav pûçî û pêjrandîna de dimîne. Di pêvajoyê de bi derbek faşîst xwest ku hebûna xwe bisitirîne, ji bo jiyandomandîna xwe lûla jiyana aborê xwe vedike derva, di vi alî de malşînkîya wî û emperyalîzmê pêk tê. Ji sedemên van yekan xwe bi pergala emperyalîst û qolonyalist dixemilîne.

Di vi alî de Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan ji bo emperyalîzm û

nexasim ji bo karbidestên Tirk tevgera xedar tê ditin û dîbi ku bînxistîna wê pêk were. Lê burjuvazîyê Tirk baş dizane ku ev yek ne hêsane. Lewra pêkhatina êrîşa Kurdistan'a Başûr ne ji îro ve pêkhatîye: ev pêkhatin domandîna pêkanîna li ser tevgera Tekoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan û PKK tê domandin: perçek ji vî amanca tune kirinê ye.

Ji afirandîna PKK ve hember hêza tekoşînê pêkanîna tune kirinê domandiye, di sala 1978an da qetliama Mareşê wê daxuyanî kirîye û vî amanca xwe her gav li ber çav rawestandiye. Pêkanîna orfî-î idarê, operasyon û tetbîqatên domand ji bo bi-gihîje serfiraziya xwe, ji paşverûkan ta helên sosyal-şoven û refên burjuvayê biçûk êrîşa ser PKK bi dijwanî pêkani ye.

Ev êrîşa tune kirina bi hemû pergala û destikan hatî domandin, bi 12 ê Êlûnê gihaye qeysa şerî. Rastî ji tevgera tune kirina Rizgariya Netewa Kurdistan û rêberê tekoşînê PKK bi 12 ê Êlûnê bi pergala şerî ji helên gundîtiyê ta helên girtûxana bi hemû dijwariyan hatîye domandinê, û ji bo serfiraziyê hemû destik û pêkanînan da ye pêşîya xwe.

Lê, di nav hemû pergala û rewşên dijwar de berxwedan û pêşveçûna PKK ranewestîya ye, pêşvetir çûye. Welew wundabûnên pêwîst dibe ji, hember hêza qolonyalist bi hêz rawestîye.

Di nav dijwariyê û êrîşên dij-şoreşî de Konferansa Yekemîn kemilandîye; Kongra xwe ya Duduya pêkani ye û li ser bîngehê pêşxistîna tekoşînê adan ev karbûna xwe herikandi ye nava welat û li ser vi bîngehî xwe ber bi xemlandîna ve birî ye. Îro ev kemilandîna pêşveçûnên PKK gihane pêvajoya şerê gel û di vi alî de hêza şoreşê xwe daye nîşandan.

Bi tîgihîştîna vî rewşa xedar serkarên cunta bi hemû hêza xwe ji nû ve tevgera tune kirinê girêdane. Ji alîki ve derheq servanên şoreşê de biryarên darvexistinê pêkanîna, ji hêla din ve hember hêzên berxwedanê eskere

HEVPEYVÎN BÎ ANÎTA GRADÎN RE

BERXWEDAN- *Derheq pîrsgirêkên koçberan yên aborî, civatî hwd. xebatên pêktên û pîrsgirêkên pêşberî wê dibin, di derdora berpirsiyariyên xwe da wun dikarin vejandineka kurte-birî li ser van yekan daxuyan bikin?*

Anîta GRADÎN- Mina tê zanin, ji xeynî hatina biyanan nexasim koçberên politîk tene Swêd.

Ev ên tene Swêd çareninine ku sebebên hatina xwe daxuyan bikin. Ji bo me ji hatinê ra sebeb dibi ku hebin. Ji rewşê agahdari pêktê ku piraniya biyanên hatine, koçberên politîk in. Di salên dawiyê de nêzî 7000 koçberên politîk û hewqasan mali (zwaç û anîna malîyan hwd.) ji sebebên kifşî hatine vederê.

Ji ber vê rewşê, di destpêkê de zûtîrkirina serilêdanê politîkî datînin pêşîya xwe. Lê, min tê zanin gellek caran bîyarsitendina derheq serilêdanan hêsan pêk nayê. Ev, dibe sebebê dirêjbûna demê. Lê, bi hemû yekan em li ser vê disekinin ku neûca di demek kurt de pêkbinin.

Anita GRADÎN

Ji bo pêvajoya duyemîn: (pişt ku ray li rewşa wan dibe) ji bo di nav civaka Swêdê koçber bi cih bibin an destê alikariyê dirêji wan dîkin. Hinbûna zmanê Swêdî, taybetên jiyana berê (zanistîya wê, kîjan dibistane xwendîye, çi kari dîke, hwd.) bi karên zangêriya Swêd va girê bidin. Bi hinbûna zmanê Swêd zanistîya xwe di demek kurt de biqedîne, karek ji xwe ra bibîne, bibe xwedîyê kar. Hin koçberên politîk di nav zangêriyê da ne. Wê gavê pîrsgirêkek ev ê ku em destê alikariyê dirêji wan bikin ku zangêriya xwe bidomînin. Mina wun ji pê dizanin tengasiya aborî li Swêd tesir li karê jîyanê dîke. Û çewa iro rewşa jîyanê dijwar dîke ew ê bi salan vê dijwariyê li ser

jîyana kar bidomîne. Wiha xuyan dîke.

Berberîya kar, kêmasiya zman hwd. li gor demên berê karditina ji bo biyanan diwartir dîkin. Niha pîrsgirêka pêş me cihkirina koçberan û bersivanina pîrsgirêkên wan e. Em li ser van yekan xebat dîkin.

BERXWEDAN- *Ne li qeysa welatên Awrûpa be ji, diji beriya hember biyanan pêktê berçavbûna tengasiya aborî tengasiya jiyana civakî û derheq pîrsgirêka betalîyê de ji bû bîşkavtînek kurtîka me heye?*

Anîta GRADÎN- Belê ger li dema berê salên 1982 bê nêrinê eşkere xuyane ku ji debara herkesek Swêdî ji %2 û ketina debarê xuyandibe. Ji bo pîrsgirêka aborî zana û hunermendê Abanê ta sala 1983ya ji bilindbûna debarê nadin berçavên xwe. Mina pêşî min go di demên tengasiya aborî de bi piraniya kêr ref di ali debarê de rewşên dijwar diji. Ev rewş, biyanên, koçberan, seqet, sêwî û xortê di hoyên dijwar de dirawestîne. Bersivanina tengasiya aborî bo min pîrsgirêkeka pêwîst e. Ji xwe bersiva min ê tengasiyê di beyana hukûmetê de kifş bûye. Bi van programên hukûmetê pêk ani ye, daxuyanî ku di diravên hêla kar, alikariya abora karandinê tîne. Ji bo aborî rêçek rast de bê gerandinê ji xeynî wan yekên develasyon ji bi destki hatiye xebitandinê. Îro, min tê ditin tesîra van yekan hemû xwe daye nîşandan. Lê gellek şaxên endustriyê hemû hêza xwe nikare bikar binin. Tenê di %70 vî kari pêktînin. Helbet pêkanîna vê hêzê dibe sebebê bikariyek bilind. Wê gavê domandina wan tedbirên politîk dertê pêş me. Ji bo biyan û koçberan fonên arizî pêk hatin. Nîzam wê proja Kîsta bîhistiyê ji bo vê henkerêk bê danê.

Ji bo ku biyan û xort di hêla kar de xwedî kar bibin û ji bo alikari bi wan re beyî kirin îmkânên arizî ji sazûmanê karger û ji hêla karê pêk hatiye. Ev karandin li gellek ciyan heyî di vî ali de bêguman gellek biyan di heyre ku neheqî li wan dibe dimînin. Nasbendîya dijin û dibînin ku, ez ji bawerî tînim ku navbendîyek wiha heye. Heta memûrê kari, ji bo kar, dema serihildanê ku nav ne Andersson, ne Petersson û hwd. be sitendî wî diwartir dibe. Heta niha bendîya pêkhatî negihîştîye qeyseke bilind. Li gellek hêlan ev pêktên û tînê jîyandin. Lê hember wan tedbirên bi tesîr hatine sitendî.

BERXWEDAN- *Hin hêlên berpirsiyar û sazûmanên koçbera, min ta berpirsiyariya wê agahdari bûye, ji bo hêlên hember zîlm û zerpê koçberbûne, bi cûdatî û li ser esasên hêlî serilêdanên koçberan dimeşînin û yekê bi çi awahî dibînin?*

Anîta GRADÎN- Hatina hêla ne ya vejandinê ye. Ger kes li welatê xwe di bin zerpa politîkî de be ew kes koçberê politîkê ye.

Hêlên biyanan û hukûmet dema pîrsgirêkek divejînin wê gavê hep hep li serê disekinin. Ji ber çi sebebên hatiye vejerandinê ew ê çibê serê wî hwd. bi hûr-bijari li ser tê seknandinê. Hêl ji bo vejandinê nabe destîk û nabe bîngeh.

BERXWEDAN- *Mina tê zanin koçberên hêlê Kurdistan'ê her ku hebûna van dewleta nasnakî ji disa, ev welatîyê van dewleta tene ditin. Herçûqas tu tîkiliyên wan bi van dewletan re nemabe û tine be ji di statuyan wan dewletan de tene beşkirin û karê wan bi vi awayî tî domandinê. Ji bo ser rewşa û ji bo ku ev hêl welatîyên van dewleta nêne ditin û di statuya van dewletan de karê wan nê meşandin tu xebatê we hene?*

Anita GRADÎN- Yê ku tî vêderê xwediyê pasaporta Tirke ger Kurd be ji ji ber vê; bi welatîyê Tirkîyê, Îran, Iraq'ê derbasî qeydê dîkin. Qeyda wan li ser bîngehê pasaportê pêk dibe.

Ji bo welatî û girêdaniya netewatî du taybet hene. Ji bo me ev derbas dîbin. Ger misalek bidim: ger kes ji Iraq'ê hatibe, û li Iraq'ê jîyan domandibe ew bi welatîyê Iraq'ê tî ditin. Lê, ger kes di navbera Tirkîyê û Iraq'ê de jîyan domandibe, yanî eskerîya xwe li Tirkîyê kiribe û li Iraq'ê mabe an jî hêlek wek Lubnan be wana di nav statuya newelatî de tî ditinê.

BERXWEDAN- *Derheq karanîna giraniya gîrsa koçberan de bi her hêlî agahdarî çêdibin ku dewlet û sazûman vê gîrsa pêwîst ji amancên politîka xwe ra dîkine destik, li ser hebûnê vê gîrsê politîka dimeşînin, derheq vê rewşê de ditîna we çîye?*

Anita GRADÎN- Mina tî zanin politîka biyana li ser mafên hîlbijartinê, wekhevî û amanca demokrati pêkhatîye. Dêdora vê de li vê amanca yekemin; ew insanên ku hatine vêderê, ji bo li Swêd bişî, hînbûna Swêdî ye. A duyemin, sitendina çand û serpehatinê gîrsê ji bo me ne mumkîne. Sebebê sitendina van yekan tune. Nexasim ji bo çand û taybetên xwe pêşde bîvin alîkarîya proje û xebatan bi gelek rêxistinên biyanan tî kirin. Ku hebûnên xwe pêşde bibin. Domandina Kurdî, hebândina Swêdî, an sekna navbera herduya girêdahi kesa ye. Di vi alî de ditîna me ye ku; xwedî li taybetên xwe û hatinên xwe derbikevin. Ev tiştê baş e. Û ji bo pêkanînan hînbûna zmanê Swêdî em bawerî ku tiştê çarenîne. Lewra: jîyan û pêkanî ew ê bê vê dijwar be.

BERXWEDAN- *Mina tê zanin; cunta faşîst ji bo cîhgera xebata şoreşger û welathîzan teng bike û derheq rêber û xebatkarên wan de şika pêk bîne beyanên nerast daxuyanî dîke. Û qeyd û bendên mafê navnetewî ji bo amanca xwe ya rûreşî dîke destik. Welatên sefgirtî van benda dîke spara xwe ku derheq van kesan de pîrs vedîke. Vê rewşê bi çawa çî dibînin?*

Anita GRADÎN- Ki wîlo dîke? Rexnên we derheq Almanya Roava de pê dizanî ku ew ê hebin. Bi wan re van yekan bipeyvin. An jî ev karê rêxistinên wê derê ye. Berpirsiyarên sazûmanên Almanya Roava pê nîzanî çewa dixebitîn. Her dewletek sondxwar e. Dewleta Swêd derheq xebatên wan de dest naxe nav karên wan. Ev karek berpirsiyariya wan e.

Em ji alî xwe va qîmet didîne lihevhatîna Cenewre, û li ser vê yekê pêkanînan xwe dimeşînin.

BERXWEDAN- *Endametiya Konseya Awrûpa, rojnamevanî, hwd. û piştgirtekê tekoşîna gelê Vietnam, Îspanya, Portekîz û hevalkariya gelê Yunan hember cuntaya te bi rewşa milletwekîlî pêkani û di van aliyan de xebatan kirîye. Tu kari xebatên xwe yê van aliyan bi*

kurte-birî daxuyanî biki.

Anita GRADÎN- Derheq pîrsgirêkên Navnetewî de 30 sal xebitîme. Ji ber vê yekê, di vê pêvajoyê de bi gelek bûyerên politîkî ra tîkiliyên min çêbûne. Ev dibe nişana partiya pêva girêdayî me ku çiqas piştgirtîya navnetewatî pêwîst dibîne sereketîya jîna; ji ber pîrsgirêkên jîyana jîna bû û hwd. Endametiya Konseya Awrûpa min gotibû. Bi pergalê avakîrê komîtê piştgirtîya gelê Yunan dema cuntayê da bû. Em veşîrî pîrsa...

BERXWEDAN- *Mina tê zanin bî pergalê mafê mirovî, qeyd û bendên navnetewî, li ser girtîxanên Kurdistan û nexasim li girtîxana leşkerîya Diyarbekir, qetliam, kuştin û îşkencên pêkhatîne bi gelek pergalan daxuyanî alema gîştî bûn û mina agahdarîya me ev pîrsgirêk ji alî milletwekilan ve hate rojava parlamentoya we. Di van mehan de dewleta Tirk bî tewrê siyasi, derheq gelek şoreşger û welathîzan de biryarê bidarvexistinê sitend û îşkence û bûyerên kuştinê dijwartir didomîn. Li hember vê dijminahiya mafê dijmirovî dewleteka ku dewleta Tirk giliyê Konsey'ê kirîye ku bî tewr û bî daxuyanî maye, vê rewşê bi çî awayî dibîni? An tiştên pêkhatîne dikari daxuyanî me biki?*

Anita GRADÎN- Hê çend heftî berê biryarê derheq darvexistina 35 Kurdên Tirkîyê hate sitendin.

Ew nişana wê ye ku ji bo Tirkîyê guhbide mafên mirovî û van pêkbinê hember hemû tewrên mahkema Konseya Awrûpa hetta çiqas Tirkîyê bîje rewşa min guhuriye ji ev çêdibin. Ev yek pêktî. Xeynê vê, pêkanîna anayasê û dîrkirin û rawestandîna politîkaciyan berê yanî xebata sazîkirîna partîyan bi min ew ê li gor xwestin û hebândîna generalan be.

Lê, Tirkîyê hê hember mafên mirovî şûçên giran pêktîne. Nexasim komîsyona Awrûpa hember biryarê bidarvexistînan biryar sitendiye. Ev didin nişandî ku Tirkîyê mafên mirovî dieciqîne.

BERXWEDAN- *Li hember van qetliam, îşkence û kuştinên êşkere û rewşa ne li gor mafên mirovî hêlên Awrûpa; kes, ref û nexasim Amnestî vê rewşa nemirovî, û dijberîya mafên navnetewî daxuyanî cihanê kirin. Ku Swêd di nav dewletên cuntaya Tirkîyê giliyê Konsey kirîye di vi alî de ji hêla wezîrê derva û hêlan ve xebatan daye pêşxwe?*

Anita GRADÎN- Îro bi pêkhatinê Konseya Awrûpa nîzanî. Di vi alî de ji wezîrê derva hun dikarin hînbibin. Lê, dizanî ku hukumeta Tirkîyê di meha Çile de dem xwestîye. Ji bo demek pêş de bersivan bide. Lê, hêji ne bawer im ku bersiv dabe.

Di rewşek wîha de ji bo Konseya Awrûpa, Komîsyona Wezîr û meclîsê tenê rê, ji ber ku Tirkîyê qeyd û bendên Konseyê bi cîh neaniye ditîna rawestandîna endametiya Tirkîyê derbikeve pêş. Û vê yekê pêkbinî.

BERXWEDAN- *Mina tê zaninê hêlên demokrat û şoreşgerên Kurdistan û Tirkîyê hember bidarvexistin û îşkencan xebatek derhola Awrûpê de dimeşînin. Bi serpehatinê xwe derheq vê xebatê de ditîna te çîye?*

Anita GRADÎN- Bellê, iro ji bo pişt-girtiyên politîkî ku di girtixanan de ne bi gellek pergala xebatên piştgirtinê tene domandin. Navberiya van xebatan û serpêhatinê berê ev e ku komîteka bi hêz pêknehatiye. Ev ji ne kêmaniya Swêdiya ye. Mina we Kurdan rêxistinên Tirkîjan ji nayên berhev. Ev dibe sebebê parvebûnê. Du sal berê ji bo sazîkirina komîtekê xebatên giran çêbûn. Ji sedemên xuyane hemû rêxistin li hev komnebûn.

Em sefgirtiyê vê yekê ne; pişt-girtina hêzên pêşverû û demokratîk ku tekoşinê ji bo sazîkirina Tirkîyeka demokrasî pêkînin.

Ji alî din ve, em agahdarbûyîne xwe ji sendiqên serbixwe, (AIS; Nav-ça Tevera Karkerên Navnetewa) ji delegasyonên diçine Tirkîyê, û ji avûkatan distînin. Avukat Tomas Ragstel raporê xwe yê derheq mahkeman de daxuyankir. Xeyn van; hin delegasyonên resmî-neresmî ku diçine Tirkîyê hene. Bi vi awayî bi girtiyên politîk û malîya re alîkariya aborî pêkînin û piştgirtiya hêlên Tirkîyê bikar tînin.

Em pêdizanin, li Tirkîyê cunta heye û disa em dizanin ku ew dixwazin sistema xwe bisitînin. Berê di Konseya Awrûpê de xebitûme. Min berpirsiyarê Tirkîyê guhdar kirîye. Îdia kirin ku: "di alî mafê mirovî de tu xeletî nakin". Bi alîkariya sazûmanên navnetewa, Tirkîyê vê yekê li xwe dani. Bi vi awayî di Konseya Awrûpa de ji li serê hate seknandin. Konseya Awrûpa li ser van agahdariya radiweste. Ji xeynî Tirkîyê rêxistinên din di vi alî de gellek kêrhatine. Sendîqa, û rêxistinên navnetewa ji bo Başturk hwd. gellek gerên vejandinê pêk-anin.

Derheqê Tirkîyê, girtixanan û bu-yeran agahdariya me heye. Mina tî zanin hukumeta Swêd, Norwêç, Danîmarka, Îzlanda, Hollanda û Fransa jî ber mafên mirovî dieciqîne Tirkîyê giliyên Mahkema Awrûpê kirine. Bi gumana em ê bi serê xwe vê yekê bi bersiv bikin ne pêwîste tevger pêk were. Di vi alî de holêye ku em li kîjan alî radiwestin û li ser bûyeran, pêkhatinan disekinin.

Cunta Qolonyalist Êrîşî Kurdistan'a Başûr kir...

(Destpêk di rûpelê 13a de ye)

êrîşê pêkanin. Bi vi awayî xwestin ji tengasiya xwe ra bibinin.

Lê, amanca êrîş û pêkhatina wê ji ber berxwedana PKK û hêzên welat-hîzên Kurdistan'ê negihaye serî, bi netîca afirîye ev çek bervajî hember hêza qolonyalist rawestîye. Eşkerekî ye ji ber taybetên êrîşê ew ê hemberî û berxwedana hêlên Rojhelata-Navin pêkwere û cunta bikeve tengasiyeka giran. Yekîtî û hevkarîya hêzên Kurdistan'ê ew ê bigihîje bingeheî hevkar û piştgirtî Tekoşîna Serxwebûna Kurdistan fireh bikin.

Ji ber taybetên êşkerekî hê ji dest-pêkî ve amanc û pêkanîna êrîşê rew-şeka xedar ji hêza qolonyalist re a-vakirî ye.

Di hundur de pêşveçûna ber-berîya hêlên burjuva wê pêştir bibe, ku ji xwe pêştir rêya jiyaneî ji tu hêlî re nabîne ew ê cunta faşîst di nav van êrîş û dijberîya beşerî de ne ku rêya jiyaneî bibîne ew ê were ber bihna dawîyê.

Ku cunta qolonyalist li ser pişt-girtina emperyalîzmê ava ye û jîyan didomîne, li ser vi bingeheî hemberî û êrîşbazîya gelên Rojhelata-Navin pêkîne, çikandîna kaniya jîyana wê helbet kar û barê hêzên welathîz û şoreşgera ye, girêdayê hevkarî û pişt-girtîya wan e. Neteîne ji bo binxistina sazûmana Tirk û Îraqê binxistin û hilweşandîna hebûna emperyalîzmê ji girêdayê tevgersaziya tevgera Rizga-riya Netewa Kurdistan û yekîtîya berxwedanê ye. Ku wê hatina gelê me zelal bike divî alî de pêkanîna xebatê gellek pêwîst e. Xebata vi alî karê hemû kes û hêlên pêşverû, şoreşgerên Kurdistan e. Di vi alî de bîxebatî, rawestandin bendavakî dijmi-nahiya gel e. Avakirîna tevgera hev-kariyê ne tenê ji gelê Kurdistan re pêwîste, ji bo hêlên Rojhelata-Navin ev karê jîyanê ye.

Di vê pêvajoya emperyalîzm û sa-zûmanên berdevk ji bo tunekirin û temartîna tevgera gelan, êrîş û pêka-nînen dijwar dimeşînin, ji gelê Rojhe-gellek pêwîst e. Xebata vi alî karê hemû kes û hêlên pêşverû, şoreşgerên Kurdistan e. Di vi alî de bîxebatî, rawestandin bendavakî dijmi-nahiya gel e. Avakirîna tevgera hev-kariyê ne tenê ji gelê Kurdistan re pêwîste, ji bo hêlên Rojhelata-Navin

ev karê jîyanê ye.

Di vê pêvajoya emperyalîzm û sa-zûmanên berdevk ji bo tunekirin û temartîna tevgera gelan, êrîş û pêka-nînen dijwar dimeşînin, ji gelê Rojhe-lata-Navin û gelê Kurdistan re hev-karî û avakirîna piştgirtîya hêzî rêye-ka çarenîne. Xebat û pêkanîna vê ye-kê berpirsiyarîya gel û hebandîna ma-fê gel e.

Bi vê têgihîştin û berpirsiyarîyê em tevgersazbin, hember pêkanîna û êrîşa dijmin, cebha berxwedana nete-wî mina burcên pola em vebigrin.

Pêkanîna berpirsiyarîya hêzên Rizgariya Netewa Kurdistan, ji gellek taybetan bi hevkarî û piştgirtîna hêzên demokrasi û sosyalîzmê ve girêdahi ye. Bêguman ji bo bişkavtîna pîrs-girêkên Rojhelata-Navin ku navçeka bingehiya Kurdistan û berxwedanên Rojhelata-Navin pêkhatînen vê navçê berberîya sistema emperyalîzma pûç û berberîya hêza sosyalîzm û demok-rasiyê ye. Di vê berberîyê de gelên ci-han û hêza sosyalîzmê ji şîrikê ber-pîrsîyarîya gelên Rojhelata-Navin û gelê Kurdistan in. Dîbi ku ev hêz te-koşîna berxwedanê bigrin û bi hêz bikin.

DAWA PKK DAWA SERXWEBÛN Û ...

(Destpêk di rûpelê 8a de ye)

girtiyên gelê Kurdistan'in. Çewa mi-na gelê Vietnam di şerê serxwebûn û azadiyê de û çewa mina gellek gel didomandîna şerê şoreşê de ser-pêhatînen gelan ji xwe ra danezan dibin ji bo gelê Kurdistan ji ev yek heye.

Li hember êrîş û zorbazîyên ber-devkê emperyalîzmê, diji qolonyalis-ta Tirk bilindkirîna tekoşin û dengê gelên cihanê dibe hêz ji ezm û doman-din û serfirazkirîna tekoşîna me ra. Domandin û pêkanîna tevgerê hem-ber dijmin, qolonyalista Tirk ew ê bi-be bingeheî avakirîna biratîya gelên me.

Li hember sitendîna alîkariya em-peryalîst û paşverûkan ku ji bo hêza qolonyalist tevger girêdidin, gelê me bawere ku alîkariya hêlên pêşverû ew ê ji nêz ve bibîne û piştgirtîkî û hevka-rên tekoşîna gelan ew ê bibîne.

TÎYATRO -2-

(Destpêk di hejmara derbasbûyî de ye)

Girtiyek li milê çepê mina guhên xwe li diwar pan kiribe, li hawirdorê xwe çend caran çavên xwe dive-tîne û xwe li quncê diwar di teline. Bi herdû destan; hêdi hêdi kefa destên xwe li diwar digerrine. Guhên xwe ge li vi ali ge li ali di dive-tîne. Û li ber diwar qewzi ser hev dibe. Ku mêzedike sewt hêji didome, bi dengê nizm gazi dikê.

Cahit- Lo hevalo! eman hêdi, hêdika. Niha wê hov bîn êrişî me hemûyan bikin.

Muhsin- Başê, tamam-temam; erê ê ki yî? Çi kesî.

Cahit- Ezim. Berxwedan.

Muhsin-

Li çiyê xwe kêfxweş dibe, bineka fireh distîne. Hov hedan pê dikeve.

– Lê tu..., tu ne ew Cahidê me yê Batman`ê yî.

Min ji dengê te...

Cahit- Belê.

Muhsin- Yê rastê ki ye?

Cahit- Eli. Ew ji ji me ye. Wi nûh ji îşkencê anin. Tu kiyî?

Muhsin- Guhê wi bi diwar ve çavên wi dikevin erdê. Binek dikşene; bi made ki sar û bi raman: keko.. keko...

Cahit-

Bi bersivê ra sar dibe. Tûka qirêka xwe bi zorê dadiqurtine. Arçûmekên xwe li hev dijdine. Rûyên wi sar û sipî dibe, eniya xwe li nav kefa destê xwe digre, êş û raman ji rûyê wi tîn xwendinê. Neksa wi radibe dadikeve. Bi axinek dirêj bîn dikşîne.

–Çi, çi dibêji?!

Muhsin- Wisa çebû. Belê, lê rastiya navê min: yanî têbigihê...

Cahit- Belê, bellê gellek tiştan têdigihim. Bila neketayî zêftê!

Hah-ha deng ji eywanê tîn. Dengê linga tîn. haya te jê be. Hişş bê deng be. Zû-zû dengê xwe neki!

Muhsin- Herê, herê. Hiih, h-iih.

Qerdiyanek mina rovi, mina gurê keysbaz bi çav-sori ber bi Muhsin va tî. Qerdiyanê din ji ali çepê ve xaçe-dar bi cih dike, di sipêre diwar û diçe.

Qerdiyan pêl serê lingê xwe dike û tî ber deriyê Muhsin.

Qerdiyan- Ç`ye?! Çi dibe li vir? Ma pê nizanin ku îşaret û axaftin qedexe ye! Dewarên kurê dewaran! Oho, oho ka lê birêne. Camêr çi zû raketiye. Hişt rabe ser xwe! Rab! Min bapirên wî nizam çi kiro?

Muhsin-

Dike ku rabe; xwe di libitîne. Lê hew kêr tî û disa dikeve.

– Tênahihê rabim..

Qerdiyan tîn yek ji hêlêk va wî di kişkişîne, yê din ji alikî ve bi simên xwe lê dide. Pêl sing û ran û milên wî dike. Car-caran pihina li serê wî dixê.

Qerdiyan- Ûla ibne xwe bi wêdrê negre. Berde! Negir! Destê xwe berde ha wisa ha. Çewaye! Bila qewdik li te hûr-hûr bibe. Ka berdidi, an bernadi he..!

Wê gavê qerdiyanek û yuzbaşî ji eywanê ve ber bi wan va tîn.

Yuzbaşî- Rab, rabe piyan. Ûla ibne rabe! Ne niha em ê hev û du bibinin. Ka wi girêdin. Zû!!

Qerdiyan- Emrke qomitanêmin.

Bi çêr û lêdanan dest û lingên Muhsin li xaçe-dorê girê didin.

– Ha, ha tamam filitandina wî tune ye, îşê wî tamam.

Yuzbaşî- Ka ji nûh ve dest bi çiroka jiyana xwe bike..

Muhsin- Mi pêşî çi dogit ew e!

Yuzbaşî- Rastiyê bêt e! Mina keran lêdanê nexwe ma çewa be. Tê disa dawikê hemû tiştan bêji. Ne ji Eleziz`ê, ji Batman`ê ji, pêşî hina mina te serhişki kirin. Lê, dawiyê mina bilbil xwendin. Oho! Em kela sebr`ê ne. Ka em ê mêzekin, tu yê çend ro li ber xwe bide... Lêdana te çiçase.. Ka ev çine! Hê em ê te bibine serê çîyan û te li wê derê geberbikin. An ji li vê derê bikujin û biven bavêjin nav mayînan tuxûba... Haya kesî pê nakeve! Ma bibihizin wê çibibe?! Tu tiştek ji nabe; lewra hemû tişt di destê min de ye; ne wilo?

Bi gotinê va, çav li qerdiyan dişkine û qerdiyan ji nişkava çixara vexistî datine ser singa Muhsin û çend hilma li çixarê dixê û bizota agirê çixarê geş dike. Çend bîn di nav de derbas dibe. Bizota çixarê li canê wî vedimre. Ji ber ku qerdiyan hêrsa xwe neşikandiye qotika çixarê li ser deqa birinê dive-tîne.

–Ha wisa! Xuydana ser berde ha.. Oho çimêre lo! Deng ji dernaxe. Netenê nalin! Ev ne bese... Qêrin bike, hewar bike. xwe bavê dest û lingê me. Ûla pûşt qirîn bike! Deng naki ne.. Tê hê gellek caran dirana li ser hev bijdini; emê bikin ku taqeta jidandina dirana ji nemine.. Ka bise hê ev çiyê?! Bêje, zû!

Ji Hêlwan`ê ki nazdiki?

Muhsin- Tu kesekî.

Yuzbaşî- Ki, çi kari dike?

Muhsin- Ni-zanim.

Yuzbaşî- Di kijan tevgeran de, ki hebûn?

Muhsin- Ni-zanim.

Yuzbaşı- Te çi kir, ji dirav û çekan? Çeka ji ki di sitend?
Li ku û te daye ji?

Muhsin- Çekamin tune.

Yuzbaşı- Mustafa Aydın, Cemil Bayik û Dûran li kûne?
Cihê wan kû dere?

Muhsin- Naz nakim, pê nizamim.

Yuzbaşı- Talimatan ji ki distenda?

Muhsin- Ji tu kesî.

Yuzbaşı- APO'ci li kijan gundan û li ku diminin? Ciyê
wa...

Muhsin- Nizamim.

Yuzbaşı- Gezgîrê kurê bekçi naznakî? Kijan tevgera?

Muhsin- Na!

Yuzbaşı- Te ki, li ku, û bi ki ra kuştî ye?

Muhsin- Min kes nekuştî ye.

Yuzbaşı- Tê niha bibini... Haydê şêrê min, gurên minê
sibatê.. ez we bibinim. Ha wisa ha.. Zikê wi bi
piştê va bizeliqîn ha, ha. Li ser-hev... de, de.. ha-
ha bikin ku sing lê bidewxe. Ha wisa! Çewa ye,
bin, binê lê biçikîn, bila pûst bin nestîne. Lêde,
lêde piştê seri bila bidarê ve mîna bizmar biçike.
Ha wisa wi ji mîrani bixe. Ha, ha bike ku zikê
piçûk biteqe. Çewal? hê ji hiş diçi ne... Zû wi
vekin; bila mîna telîsê kayê terabe! Ha... ha...

Erdê şil bikin!? Xwê lêkin! Hûrikên camê bi
reşînin erdê. Zû zû..!

Qerdiyan- Emrke qomitanê min.

Çend temeke av dirêjin erdê. Muhsin di nav
erda şil da dirêjkirî dimine. Tinin xûya mîna
telaşa li erdê direşînin. Û hûrikên camê li serê
bela dîkin.

Muhsin hildikîşînin piya. Çend caran ji destên
wan dişemite, bê hiş li erdê pij dibe. Disa wi bi
zorê hildidin û hê bi rewşa bê hiş li ser erdê
dikişîşînin. Panyê wi li erdê dixin ku hê bi
hişê xwe va nayê. Pêşi şûjinê di ranê wi de li
çend ciya dibin-tinin. Ku hê bê hişê: çend te-
nekê avê bi hijdî pê de dirêjin û disa wi dikişî-
nin.

Yuzbaşı- Ha, ha wisa bi hişê xwe were. Rab, rabe piya!
Xwe li erdê navê, lingên xwe deyne erdê: rabe
piya! Zû-zû lingên xwe li erdê xe bileyze haydê!
Haydê gurên min wi li ser cemedê bireqsînin.
Hişk bigrin, ha wisa ha, wi bi lotkînin.. Lingê wi li
erdê bikişîşînin. Bila baş erdê bigre. Bine piyê wi
paniya wi baş bigihe erdê.

Herdû qerdiyan hişk ketine bin çengê wi, car-
bîcar wi bi cotkani li erdê didin. Car pêl lingê
wi dîkin, li erdê dibin piyê xwe da dibin-tinin. Û
caran li dû xwe dikişînin.

Lingên Muhsin ji xwinê sip-sor bûne. Ranê wi
reş û sor bûye. Ji gellek qelşên hûrikê camê
xwin ji ranê wi di herike xwarê.

Ku wi berdidin bê hemd li erdê pij dibe. Qer-
diyan bi simên xwe çend derban li newq û serê
wi dide. Yuzbaşı tê bi postala xwe pêl lingê wi
dike. Di bin simê xwe da ci ecikîne. Bi kapîka
xwe, kefa destê wi li erdê demek dirêj di ecikîne.
Ku ji nav destê wi xwin tê, nav pêçiyên wi diqe-
lîşin, ji neynokên wi xwin derdikevî. Çend der-
ban pê ve gavek paşve diçe, û bi hêrs derbek li
newqa wi dixê. Muhsin bi alî di ve diqelîbe.
Çend pihinan li ser-hev li laşê wi dide û:

– Bêje, zû! Haydê ya ji tê mîna kurrê bekçi
seqet bimîni, binê emê te bikujin..! Emê jop tîxin
te. Emê te ji mîrani bixînin; Nemêr bihêlin..! Heh
tûû.. Serekên we bi keç û jinan kêf dîkin, wun
we.. we dixapînin. Wun dibîne qurban berxê qur-
banê ji xwe tu.. tu kerî ker! Boş betal lêdanê dixwi
kero! Li Elezîz'ê hemû axivin, Şahin tenê liber-
xwe da; lê yên çavberdabûn ciyê wi, dibên ku
Şahin axiviye! Haha bê canê, ger tu ne peyivî ji
emê belakî bîjin peyiviye!! Ku tu nepeyivî ji ewê
bîjin ku axiviya û ewê mîna destmalekî te bavêjin
ser poxanê!

Ji ber xwe ger tu rastiyê nebê ji, ne peyivî, bi
saxî ji vêderê dernakevî.. Tu ji destê me nafilitî! Te
te teh. Çi heyf, çi heyf, çi bejn. Te heyf, mîze çi
xortekî ye. Heyfa vê bejnê ter û ciwan! Te te bele
sebeb tê seqet bimîni. Ohoo, ji xwe rêxistin pelîşî,
belabû, me zinar Cemil, Dûran û Baki ji girtî ye?
Lawê min feyda neaxaftinê tune ye. Ji bele sebeb
tê lêdan bixwi. Serhişk nîbe. Bi me dilxweş be,
dilê xwe pak bike. Ger tu alî me biki emê ji alî
te bikin.

Qerdiyan- Qasek-berî qasekê bipeyive, ku ji vi hali bifi-
litî, haydê zû!

Yuzbaşı- Haydê va em li benda tene ha. Zanibî ku em
nekevîrê sebrê ne, zû bi fikre..!

Gava tu deng ji Muhsin nabihîzin yek wi ji erdê
radike, yê di li piştê wi siwar dibe. Wi dibin-
tinin. Bi borî û qerînan sewtên ecêb derdixînin.
Car-bîcar yuzbaşı lingê xwe dide berê ku wi
bixîne xwarê. Caran bi lingên xwe derbên dij-
war li qorikê wi dixê: hira-hira wi ye.

Şoş, şoşş ûla pûst xweş biçê! Deh-deha, ço-
ço, şooşş.

Qasekê wi datînin navbera xwe û xwe li dora wi
rêz dîkin. Bi lêdanan mîna gokê wi di navberê
xwe de dibin û tinin. Pûst ku wi têr dibin tinin.
Rakinê pê bi boksê dilîzin. Muhsin ku hew li
ser çokan dimine, mîna telîsekî bêcan li erdê pij
dibe.

Ji ber tariya derî ji nişka va albayekî îşkenceci
xuya dibe û dibêje:

Albay- Dest ji Brahim berdin! Bila bifikire!

Yuzbaşı ber bi albay va diçe. Li ber guhên hev
bi dîzi hin tişt dipeyivin. Mîna herduyan ji ray
lê aniye serê xwe dihejinin. Yuzbaşı li qer-
diyana difekire û çav ji wan re dişkîne.

Yuzbaşı- Wi bavên hucra wi.

Qerdiyan- Emirke qomitanêmin.

Qerxdianek cendekê Muhsin bi erdê ve di kiş-kişine dibe, yê di radike xaçe-darê û diçe. Ku di navde bihnek hê derbas nabe qerdiyanek tê hêdika xwe li ber deriyê Muhsin diteline û bi dizi bala xwe didê. Tu tiştêki bal bikişine ku nabine hemû gefa dev tû dike û bi hêrs û gefan dibê:

– Ha ev e ha! Xelata parvekarê welat ev e! Ev xelata parvekirinê ye. Çewa ye? Koministê parvekar, xayinê welat; xayin. Wun xayinên welatin ûla, ûla pûşt xwe nelibitîne; bi tevize diciyê xwe de! Ûla pûşt bila qet dengê te ne! Ji êş û arinca hedara te namine ne? Ka bise ma qey ev çine?

Muhsin- Av... av... qurtek av!

Qerdiyan- Hele lê mēzeke. Ohoo şikir nake ku nemirî ye. Hê çî dixwaze. Avnê, av ha... gû vexo.

Muhsin bere-bere tē hişê xwe. Lēv û serçav werimine. Reş û sor mane. Cendek û serçavê wî jî xwîn û xwê deq-deqî bûye. Gava çavên xwe baş li ser xwe digerin li lingê xwe yê bi xwîn diponije. Dike ku tiliyên xwe bilibitîne, jî êş û arincê rûyê xwe tirş dike, ku nalina wî tē.

Qerdiyan- Hiş, hişt ibne. Ku werim ez ê gûyê xwe û vî tēbixim devê te. Ranekeve... rab! Razan û vezilandin qedexene, axaftin û wêrin qedexene. Xwestina tişt-mişt jî qedexe ye tamam! Çûna tuvaletê jî qedexe ye. Niha ku ez bêm te di xew da bi qefêlim, wê gavê ezê çî binim serê te. Ku te di xew da bigrim, diyamin bibe jinamin tu disa li nermijandîne yî! Va ez diçim, lê tu zani...

Muhsin ku binek wisa dimine jî êş û arinca hedana wî nayê, jî ser zik xwe dizivirine kêlekê,

Lê jî birinên canê xwe disa xwe hêdika dirêj dike. Hêdika xwe bi ser-heva dikişine û demek dirêj di ponije. Hêdi-hêdi lēvên xwe dilibitîne:

Muhsin-Wun xwe dixapinin. Dibin îşkence û eziyetên giran de jî vê amanc û baweriyê bo min vege-randin tune. Bi van îşkencan we amanc daniye ku dest jî amanc û baweriya xwe bikişinim. Lê wun dixapin; li baweriya xwe ez naxapim. Hemû

îşkence û lēdanên we li ber vê yekê wê pûç û betal bimînin. Wun hê derheqê min de tişt nizanin. Ev hal, pûç û bêhimi ya we dide nişandane.

Dibi ku ez serwest bim, bi zaneyî tevger veg- rim. Taybetên tekoşin û partiyê her bûnêd bûnêd û bê guman biparêzim. Jijiyana xwe pêştir bigrim, zanibim ku hebûn li ser van yeka ye. Bê va pûç û betale. Ev yek jî min re amanc e; *Bijî Serxwebûn, Bimre Qoloniyalizm*. Ew ê ro yên mebin. Hatina me ye.

Wê gavê deng jî eywanê tē, tepe-repa lingê qerdiyan û dengê derban hêdi-hêdi pirtir dibe. Ku qerdiyan ciyên girtiyan li hev û du diguhirînin. Bi çêr û lēdana girtiyeke nûh tinin dixine hucrê. Ser-merê wî hemî bi xwîn e. Di nav xwîn û birinan de wî li erdê dirêj dikan. Eli jî hucrê derdixin dibine yeka din.

Piştê ku qerdiyan diçin, bê dengiyeka giran çêdibe. Li eywanê ku tu şik namine, li cem hucra Muhsin hedana Cahit namine. Mina ku xwe bi diwêr ve zeliqandibe, hêdika devê xwe li diwar digre û bang dike.

Cahit- Keko, ha keko... çewa yî?

Muhsin- Başim.

Cahit- Ma lēdan pirr kirin?

Muhsin- Neyne hişê xwe. Li ser nese.

Cahit- Hayate jê hebi ku Şemdin û Hesen girtine!

Muhsin- Na lo! Rast, ma rast e?!

Cahit- Hiş-hişst. Deng tē! Migo Şemdin li hucra Eli dimine. Wî danin wê. Bese dengê xwe neki. Hiş, bise.

Li ber eywanê çend qerdiyan û yuzbaşı bê dengi, bi dizi ber bi hucrê wan ve tēn. Hêdi-hêdi xwe di ber hucran de ditelin û tēn.

Ku Cahit tēdigihê vê leystikê, hê ku ew negihane nêzi wan bo ku hemû hucrê pē bihisin jî nişkava radibe ser linga û bi dengeki bilind *"Dikkat"* dikişine.

Yuzbaşı wana li ciyê xwe sar dibin ku leystika wan dipelişe. Bi awirên tûj û bi lez ber bi wî ve baz didin, tēn.

Yuzbaşı- Ula, ûla pûşt! Ma ki got ku *"komit"* bikişine, ki he... ki jî tere go...

Cahit- Wiha dizanim.

Yuzbaşı- Ka bise... ez ê nişanê te bidim. Ro jî min û te re hene, ka tu bise...!

Yuzbaşı û qerdiyan hêdi-hêdi li ber hucra digerin, hebo-hebo li girtiyan difekirin, bi hûr-bijari bala xwe didin wan. Û tēn ber hucra Şemdin disekin; baş bala xwe didin; tu deng jê nayê.

– Hişt, hişt çî diki lan; ûla tu çî diki! Ha wilo serê xwe rake ha! Ma tişt jî te dikan? Na, na camêr tu tişt jî te nakin. Tu tişt naynin serê te. Tu zila-

meki mezini wê çewa dest bavên te he.

Li qerdiyan vedigere û jê re çav dişkine.

– Ûla wun tişt ji vi nakin ne!? Wun tu tişt jê nekin ha herê! Car-bicar beqlewe-meqlewê bidinê; hay jê hebin erê..!

Migo ma tu dizani, mirov di jîyanê de pirr ji çi hizdike; çi şêrine? Ma tu dizani he!? Ûhm.. mirov a pirr ji jîna xwe hizdike. Ma tu ji jîna xwe hiznaki? Sibê- disub... he.. ma tu naxwazi ku ji vê derêyi...? He! Ku bersivên min bide, tê ji vê derbikevi. Tu ji dibini ku derketina vê derê gellek hêsane. A awha hima tiliya xwe bileyzini ji temam. Bi şeref sibê tu li dervayî. Her tişt xistine destê min, her tişt. Destê min dirêje. Mêze serekê dewletê çar siet xelat daye. Yek ji van sieta daye min. Têdighiji mana vê çiyê. Çiqas bi mane ye!? Bi rastî ji tu dişihubi zilameki bi aqil, camêreki baş. Mêze, ma zani ku ki te texistiye vê derê!? Ki bu sebeb? Ki bu sebebê van yekan? Ki bu sebebê te?! Disa tu zani lê, ka li ser Hesên, Miheme, Qedri, Fatma, Gêncê û li ser Eli hin bifikre.. Li ser vana baş bisekine: wê gavê disa ezê bêm û emê bipeyivin, herê!

Yuzbaşî û qerdiyan bi rûkenî derdikevin; min a li dû xwe şik hiştibin di ber hucran de derbas-dibin û diçin. Di nav de çend bin derbasnave çawîşek bi çend porteقالan tê dikeve hucrê.

Çawîş- Ka mêzeke ibne! Va ez bûme navbenciye te. Haşte vana yuzbaşî şandîye.. ji te re şand. Silavên wi ji hene. Ûla pûşt ma tu çiqas mezin bûyî he! Ma wun çi peyivin! Te çi ji yuzbaşî re gotîye, te çi got, çi?

Şemdin- Tu tişte.

Çawîş-Êê, van porteقالa çima şand wê hingê?

Şemdin- Çi zanim ku çima şand.

Çawîş-Êêê wun bi hev zanin. Tu zani, ma ê min çi ye.

Çawîş porteقالan li cem wi belav erdê dike, û dertê. Deri digre û di qulika deri de lê dinêre, ka wê çi bike, bi xwe, an naxwe. Bala xwe didê ku Şemdin wa li hev kom kir û ani ber quncê deri de avête derva. Çawîş kulmên xwe lê dijdine û hêrs dibe.

– Ûla pûşt! Naxwi ne! Te nexwar ne! Çima te avête vê derê?! Yuzbaşîyê min şandibû...

Şemdin- Ma wun bi vana qey zarûkan dixapinin...?

Çawîş- Wa, wa ka çi dibê, ka lê fekre. Ûla ibne ka bise.. ka tu tu bise..!

Bi çêr û gefan porteقالa li destê xwe kom dike û bi lez dertê û diçe. Çend qas di nav de ku derbasnabe yuzbaşî tê, li ber hucra wi disekine.

Yuzbaşî- Çewa.., fikirî yi ne?

Şemdin- Tu tişteki ku lê bi fikirim û bêm tune ye.

Yuzbaşî- Van çenda berê, çend kes çi kirine, çine, çi zanin. Puff hemû gotin, axivin, mi wana dernexist mahekemê ji. Mina berxên bêşirmayî min wana rêkire mala wan. Şande cem dê û malîyê wan. Min

tiliya xwe ji, fitekek ji li pozê wan neda.

Tu ji ji neçari dibi ku li rêya filitandina xwe bigerî. Li vê rêyê bigerî. Ji ber vê dibi ku tu ji mera hin tişt êşkere biki. Eli me biki. Oho va tu ji dibini ku ji yana vê derê gellek diwar e. Nexasim ku ji yanek aza li derva heye. Of of, Ûla tu ji xwe tu ahmeqî. Bêhiş û bê aqilî. Piçek mêmî di serê te de tune ye.

Li derva jîyan heye, jîyan. Mirov dilizin, dixwin, vedixwin, kêf dikin kêf. Hemû tiştên dilê xwe tinin, çi jîyan çi jîyan. Tu xwe ji vê jîyana xweş diki. Xwe dîr dihêli. Te tew, tew ma tu nabini niha ezê bigrim. Çavên min tiji bûn, dilê min li ser te dêşê. Ji xwe ez gellek dişewatim. Dilêmin leqoke, dilê min van yekan nagre. Vê êşê ez ji te zêdetir dikşinim. Bi te di êşim. Bi rastî tu bi aqilî, dibe tu hatibi xapandinê, hatibi fen û leystikên kesan. Ma ji ber vê ne heyfa te ye. Ji ber xapandineki ne heyfa te ye. Ku di vi hali da yi.

Tiştê em dixwazim bide me. Wê gavê ku te ji vê derê dernexim bila diyamin jîna min be. Ku ez te ji vê dernexim. Bila jîna min sercika te be. Mêz ne mirov pirtir ji jîna xwe hizdike ne wilo? Ma hima bi serê xwe ji bêji "herê" ji mere bese û pirre ji. Hima ev tenê bese, hima ev îşaret tenê. Haydê bese û pirre ji.

Şemdin- Hewqas rûreş û rûşûştî nebin. Mirovê namûsîz bê şeref.

Bi bersiva yuzbaşî nişka va xwe bi paş ve dikişîne û reş û sor dimîne, qerdiyan tèn min a sehên har û dev bi gilêz êriş dikinê.

TABLO III

Bi hilm û gulma hewa paqij çend car dike ku kuxika xwe bisekinine hew zêft kir û li ser-hev û du ji kûr ve kuxiya ta li hev min a gopaleki xwar bû. Hêdi-hêdi çavên xwe rakir, li hawîrdorên xwe fekirî. Ji ronahiya rojê demeki dirêj çavên xwe li ser hev jidand. Bala xwe baş da der-holên xwe û bê bal kişandinê gavên xwe hêdi-hêdi ber bi quncê meydanê ve avêt, û car bi car bi zorê kuxka xwe dida seknandinê. Hate ber Muhsin û pala xwe da diwar. Hêdi-hêdi li hawîrdorê xwe fekirî û peyvê domandin.

Muhsin- Heta neha ji hê ez êşkere nebû me. Lê, ev ji nê jibîr kirin ku êşkere bibe ji ne pêwîst e. Lê dibi ku bala xwe ji vê yekê kêmkim. Em kîbin, çi kes bibin bila bin, di vê tekoşîna bê emsal de, taybetên parti û tekoşînê gere zerar nebin. Ev ji hemû yekan pêştir e.

Dibi ku qet nav nênan danê. Dibi ku, em têtîliyên xwe û derva bi hûr-bijari biparêzin, bi sitrinin. Veşari bigrin, ta têtîliyên hundir ji. Dibi ku haya me ji van hebe.

Cahit- Rast e. Gotina van yekan nehewce ye.

Muhsin- Disa ji nê jibir kirin, sistiya van çenebe, ji ber gellek tiştan ev hewce ne. Şahino yê xwe spar ji guman kir ku bi xayintiya xwe ew ê bifilite. Ji destê qolonyalista Tirk ew ê bifilite.

Cahit- Qolonyalist ji, xayina mina destmaleki bikartinin û davêjin ser sergo.

Muhsin- Mirovê bê xiret dikare sir'ên partiyê û navan bide û daye ji.

Cahit- Mirovê bê namûs, bê şeref. Di diroka şoreş û dinê de tiştê wiha hene û kesên wilo derketine. Nexasim li welateki ku hemû rengê xwesipariyê mina pincek xwe li jiyana girtibe û gerineka xayintiyê ku xwe di nav civakê de kemilandiye, tiştê wiha ew ê derbikevin. Kesê wiha ji ew ê derbikevin. Lê ew namûsîz...

Muhsin- Îşkence û zerpên girtixanê hê girantir dikin. Xuya ye ku li vêderê yek keseki serwest nahêlin. Naxwazin yek keseki serwest bimine. Li hember tiştên wê bîn û li diji van yekan dibi ku hin tişt bîne kirinê. Mina xûya dibi, tîkiliyên nav hevalan nerme û bi hemû rengan xwe nasitirine. Lehev ne civandiye. Tîkili sistin. Di demeke kurt de li vê hêllê bibe sebebên çî yekan ji, dibi ku bi qawîşên din re tîkili lidarbênxistin û tevgersaziya nav qawîşa em bikemilinin. Ku girtixane bibin nav a berxwedana.

Cahit- Bellê. Li vê derê ji tevgersazi dara hebûnê ye û ev tiştêki çarenini ye.

Muhsin- Dixwazin tîkili û yekitiya hevalan ji hev bipeşîşin. Tîkili û yekitiya nav hevala dibi ku ji nûh ve bîne kemilandinê. Têgihiştina van yekan xurtir bibe. Ya din ji, di serî de li hember hoyên girtixanê, bê berxwedan nayê jiyandinê. Bala me bi girani li ser vê yekê be.

Cahit- Ji berxwedanê pêştir rêyek tune ye.

Muhsin- Bellê. Mina tevgera me di bîşkifîne û daxûyan dike. Ji pêşveçûnan xûyan dibe ku dewleta qolonyalista Tirk, boy ku hebûna xwe bidomine bi hevkarîya CÎA ber bi diktatoriyeka faşist xwe bi kartine. Tenê ev rê li pêş wê ma ye. Lê rehên wê yê hatine birine, tu quwet nikare wan jindar bike.

Cahit- Ji bo hevalên girtî li derva dibi ku xebat bîne kirinê. Avukat bîn girtin. Niha derxistina mahkemê rawestandin e. Lê wilo xûyane ku ew ê di demekî nêz de dawayên gurubî dest pê bîvin. Li hember vê bo parastina siyasî, bi hevalan re dibi ku tîkili bî danînê. Wê gavê ew ê karê me çîbe? Em ê karibin çî bikin? Bersiva van pîrsa bî danînê. Hevkarîya bersiva çîbibe. Wê hingê ew ê haya van hevala ji jê hebe û ew ê xwe li ser vê yekê bikar binin. Xebatên xwe bikemilinin.

Ji bo revê: gere em bîne ser reva vê derê. Bi min be, bi ditina min, derva derketina te yî derva gellek girîng e. Hetta rêyekê çarenine.

Muhsin- Lê hemû der mina qutiyê ye.

Cahit- Rêyekê wiha mirov biceribîne...

Muhsin- Çewa?

Cahit- Bi hevkarîyan hevalan li hember karbidestên girtixanê propaxandek wiha çîbibe ku: selikên poxanê piçûkin. Hûrik-mûrik jê dikevin xwarê. Bila selikên mezin bidne me...

Muhsin- Êê. Hiimm..

Cahit- Tu ji dizani ku selikê poxanê girtî dibin û davên erebê. Û eskerên bêçek, an ji bêçekên hêsan dibin û li ciyên dîr dirijînin. Ji me ra ev dimine ku em te di selikê de bi cih bikin û vê bi partiyê bidne zandî. Roj, cih, siet û parolê ji ji wan re emê bîjin.

Bi vî awahî çara felatîyê zêde dibe. Belkî ev ji bo çend kesan zor be; lê berî her yekan dibi ku tu ji vê derê derbikevi.

Muhsin- Mêze. Hişş, wa faşistê namûsîz, qerdiyanê îşkenceci tî. Hişşe û dengê xwe neke.

Qerdiyan bi vî alî-wî alî ve diheje, dilitime. Sing-mîngê wî vekirine. Çavê wî mîna ji hêlinên xwe derketibin, dor wan rêş bûne, çav lê sor bûye. Heeeyt, heeyt ki bi çavreşî ji alîki ve li dewleta min, li dewleta Tirk difekire.. He ki, heyt ki ûlannn.

TABLO IV

Qawîşekî tevlihev cîkrim sekîni ye. Li gotebêjê guhdar dikin. Ji gellek ditin û tevgeran kesan li hev civandine. Yê xwesîpar, xain, û yê dudil û nermok hemû li qawîşê civandine.

Biranîna pîncîsaliya Atatîrk e. Hemû der-dorran bi fotgrafên Atatîrk xemilandine. Nivîs, wêne hundir tîji kirine. Fotgrafê Atatîrk li singê xwe dane û ji kûr ve bala xwe dane gotêr.

Astegmen- Îro 10 ê Mîjdarê ye. Siet ji neha pînc dibuhure. Îro roja Atatîrk ku çûye gorbexşîyê. Jiyan, dirok, gera dinê sekîni, dil sekînin.

Ew qehremanekî bê emsal bû. Welatê me ji dijmin paqîj kir. Wan avête bahrê. Ku dijminan ji çar alî ve xistibûn dest. Wî, wî qehremanê mezin welatê me rizgar kir û daye destên me.

Em mîrxas û lawên atayên xwe ne. Wun dizanin ku wî çî digot? Digot ku "Tîrk bedelê dinyayê ye".

Wa, wa! Hey, hey! Îhh.., çîma, çîma dikenî ûla. Ûla pûşt çîma dikenî? Çîma kenîyayî pûşt, çîma?

Mistefa- Nekenîya me.

Astegmen- Ka bis ez werim, ka, ka ha he çîma kenîya yî? He çîma...

Çîma ûla îbne; çîma dikenî he? Li xweşîya te diçe ne? Te geber bikim. Ûla ez ê te bîkujim. Haş te hah, wîha bikevî ber sola min. Hah, hah, pûşt wîsa li erdê pij bibe ku hişê te bê serê te, ne ez ê te bi sêdarê ve daleqînim. Çewa ha haa, bêhiş ketî ne. Ezê wî hişî ji derbixim ka bise, ka bise...

Û wî li hember dijminên ku amanedikirin welatê me perçekin şerkir mîna şêra, şer kir mîna

pilingan. Wi şerkir. Ku em ji mîrxas û lawên wi bin em, welatên xwe naxin destên tu kesan û bi tu kesan nadin parvekirinê û em...

Osman- Qomitanê, qom..., qomtanêminn...

Astegmen- Hişt, hişt, çi, çi ye lawo?

Osman- Ûff, ûff qomitanêmin. Ûff miza mi qo.. qomitanê mi...

Astegmen- Hişt, ibne! Li ciyê xwe bimine. Ez bêm ez ê bi devê te de bikim. Li ciyê xwe be. Kes ne libite. Li hawîrdorên xwe nenêrin. Cîk tim! Hişt, hişt yek ji we tişt bike... yek tiştêk beje... diyamin jina min be ez ê we di pelexan de derbaskim...

Û em ê herdem li ser yên welatê me ji hev parvedikin min a gurzan dakevin. Ata yê me rihet rakev(!) Em mîrxas û lawê qewma mezin û em bi navin. Bav û kalên me ji dinê re meydan xwen-

dine. Ji Asiya ta Ewropê hefta Afrika, herder yê me bû.

Di sala 1919an de Ata yê me derkete Sam-sûnê. Ala Tirk bilind kir. Li cebha şerq û xerbê şerkir. Û wana avête bahrê. Serê serekê serhildanên hundir û serhildana pelîşand. Li ber komî-nîzmê nermoke nebû. Fesal nedaye komî-nîzmê. Û gotiye "li her derê bê ditinê serê komî-nîzmê hûr-hûr bikin" û 1922an de cumhûriyetê ava kir. Vi welatî û vi milletî bêveqetandin da destê me. Û em ê emaneta wî biparêzin. Tu netirse Ata yê me.

Heyy şîşt ka tu beje: Tu tu porsipîçolko, ka beje navê diya Ata yê me çibû?

Apê Eli- Wi wî, ev çi ye lawo!? Ew ji ku derket lawo, tiştê wisa min nebihîst, û kes negotiye. Welle qomitanê min bilmirem.

(Dûmahik heye)

"MA BILA MIRIN BI ŞEREF BE, LÊ SED Û HEZAR CAR BE!"

-2-

Em vi qunci, bi serpehatinên yên ku taybet ji yana mirovî, welathizî, gelêrî, şoreşgerî, xwebawerî, rizgarî û azadixwazî, berxwedan û biryarvanî hwd. didin zanandinê. Û bi biraninên ku di jiyanên me de quncên xas digrin bi hev re binexşin. Bikne quncê ji yana xwe. Ewê ev rûpel roleki pêwîst bilize. Emê bûyer û biraninan bi pergala çêbûnê lê bi çiroki rêz bikin û manekirin û têgihîştina bûyer û biranina bi sipêrî xwendevanên heja û baldar.

Tepe-repa wan ji salonê qet kêr ne bû. Li her derên salonê borîn û qarîn dihatin. Şeqîn-reqîna zincîr û jopan bû. Ge li wur, ge li hêlla di, dengê nalin û sewtên girtîyan di nav tepe-rep û şeqîn-reqînan de dihat bihistin. Sar mam! Xweydaneka cemidî ta di serê neynokên min de avêt. Ji nişka va ricifim. Mina mûkên ser min tûj mabin. binek wilo mam. Xweydan li min cemidî. Mina birinên min ji nûh ve vebibin, tûrêjan li ser-hev davêtin. »

Tepe-repî bere-bere nêzik bû. Bê hemd, damarên cênîk û pelegoşka min li ser-hev lê dan. Rewtelên refa îşkencê li pêş min sekinin. Bi awirên tûj, dar, jop û zincîrên xwe ta xwarê, bişkofên singê xwe vekiribûn. Mina gurên sebatê, serên xwe li min dirêj-kiribûn. Neserek, ne didû û ne sisê ne lingek ne çar û ne pênc û şeş; ne destek, ne jop û ne zincîrek.

Darên destên xwe, zincîrên pêça-

yi li qevdên destê xwe zevî girti bûn. Zincîrê hêdî-hêdî li ranê xwe dide, bi awiran li min mîze dîkin. Yek him benîştê xwe dicû, him bi dexesi mîze dike û cop li kefa destê xwe dide...

Bi awirên tûj notirvan hate ber min sekinî. "Ûla ibne tu zani iro çi ye? Ji ter dibê min! Îro çi ye? Beje! Îro çi bû ye? Ûla pûst bersiva min bide...! Ûla qûnde, Atatîrk minî ye ne! He, na! Ew nemirî ye. Îro 10 ê Mijdarê ye. Ka bêj, çi bû ye? Cihî-nimî ye ne?! Na ew gorbexş bû, dilşa bû."

Disa dar li min hejand û hêrsa xwe vereşîya: "ka tu bêj. Tu beje ibne". Wi çend car li ser-hev got: min dengê xwe nekir. Yê di ji ber bi min hatin, ku deng ji qoridorê hat, sekinin û gawek ji min dûr man. Û bala xwe dane milê rastê.

Dengê kûçikê hat. Xwe rastkirin. Bi dengên lîngan ve serekên refê îşkencê hatin li pêş min sekinin. Disa bû hewîna kûçikê, wan ji xwe rêz kirin. Ji nêz borîna yuzbaşî Esat Oktay Yildiran, bi qoridorê ket:

"Ezê wilo lê bikim ku; ezê wisa binim serî ku; ezê min a keran pê bidim gotinê... Çewa, çewa nabêje?" Bi deng û kûçikê xwe "CO" va li pêş min sekinî. "CO" xwe li çimikên min bir û ani; wî werisê "CO" bi hêlla xwe va kişand. Rûkên xwe tîrş kir, serê xwe tewand û tûj-tûj li min fekirî. Lêva xwe tewand, gelpikên xwe tije kir; bi kef û tûka dev re, borîn pê ket: "Heee ma tu min nasnaki?! He, tu min qet nasnaki? Xwe dirêji nav wê

kefê bike... bikeve navê...! Xwe pê bişo, haydê zû! Ji gemara gû û mîzê tam bik, zû!"

Min qet dengê xwe nekir. Destê xwe avêt pişt xwe. xwe qub kir, singa xwe werimand. Mina kûçikê har û dev bi gilêz, bi çav-sorî mîze kir, sekinî û di ber min de çû-hat. Rûkê xwe talotîrşo kir. gawek pêş va hat û got: "tu jina xwe nadi min? heee!" Min xwe civand serwest kir ku wê, iro dawîya îşkence û lêdanên mehan bi kûştina neha bine qeysa dawikê. Mina mîşên kewarê gume-guma serê min li goh û textê enî ya min da. Ma bila mirin bi şeref be, lê sed û hezar caran be!

Rabûm serxwe û min li nava çavên wî rihênt û got: «malî ya min, durist û bi namûs e; bi xîret e; zane namûs çi ye. Lê tu; bi şev û ro, 24 seetan îşkence û lêdanê diki ji yana te ev dere. Lê, jina te di paşila kî de ye?» Min xwe li benda derbê dijwar hişt ku refa îşkencê ji xwe libitand. Lê ji bîni va qet tewr nedani. Qermûçekên eniya wî vebûn, reş û sor bû, sist ma. Milên wî ber de ketin. Binek bê deng sekinî û ji nişka va dest bi Atatîrkçitî. Tîrk'î, yekwelatî û netewatî kir. Di nav peyvê de disa ji nişka va boriya: "çima dîkenî?" min deng nekir û nekeniyabûm. Pêşî min bersiv ji nedi. "Bersiv bide, bersiva min bide!" Min ji jêra, hatina devê xwe got: «Li neçarîya te dîkenim.» Zûq ma, sar bû û hevsarê "CO" ji nişka va kişand û ji lez çû.

ZMAN Û WÊJE YA NÎVÎSÎ

HÊL û zaneyên zman, derheqa ku zmanê Kurdî, şaxek ji qurna zmanê Indû-Ewropî ye wekhev difikirin.

Di alî nivîsandina zmanê Kurdî de demeke dirêj elîfbaya Ereban karhatiye. Dema Urartûyan, Mittanî û Kassitan (ji berî miladi 1800 ta berî miladi 610an ev dem cih digre) ku nivisa Latîni tê ditin û ji Latîni kevintire gelê Kurd ji kitabeyan bi zmanê armeensî nivîsandiye. Zmanê li kitabeyan û li destikên xeritan dinê nexşandiye ne zmanê ku dinav gel de tê xebitandinê ye. Di diroka mirovi de çewan felsefe, ilm û sin'et bê têgihîştina gel bi destên aristokrat û girseke piçûk hatibe xebitandin, û ev yekan dûri gel mabin, mina ku malê van girsan be, ev ji bo rojava Anadolê, Kurdistan û bo Rojhelata-Navin ji wiha ye. Gelên ji qurnê salan ve hebûn domandine, berî miladi, ji sedsala 10an ve nivisa zmanê armeensî xebitandine. (Dîbi ku şaşî ji bo vê çenebe ku: tîkiliya zmanê armeensî û ya zmanê Ermeniya tune ye. Wekhev nêyi ditin)

Ku Încil despêk û bingeha miladi tê ditin nivîsandina Încilê ji bi armeensî pêk tî: di danezanên kevnare, destikên qewartî û pûtan de nayê ditinê. Lewra ev yek ji bo netewên dinê ji wiha ye. Hê di dawîya salan de nivisa Latîni serdest ketiye. Nivisa zmanê armeensî li paş maye.

Her weke Roman û Grekî netewên cuda ne ji, eserên xwe yê zangerî bi Latîni nivîsandine pêvajoya karîna zmanê gelêrî li ser danezanan piştî Gûtîyan, Kassitan, Mittanî û Urartûyan bûye barê Medan. Di danezanên dema Medan de pêkhatine, yên ku li ber destin hin danezanên Kurmancî di kitaba general Îhsan Nuri *"Koka Kurdan"* de daxuyan bûne. Piştî vê kifşkirina kurte-birî, ger em vegerin ser bingehê pîrsgirêka xwe, ew ê bê yî ditin ku, bi elîfbaya Latîni destpêkirina nivîsandina Kurdî ji sedsaliya bistan ve destpê bû. Li ser vê elîfbayê edîlandina zmanê Kurdî li Sûrî yê di 15 Gulanê 1932an de bûye paya kowara "Hewar"ê.

Emîr Celaledîn û brayê xwe Kamûran Elî Demîrxan li ser sê amanca; zindekirina zmanê Kurdî, pêşxistina zman û zanistîya zmanê Kurdî û bi amanca afirandina wêjeya gelî ji bo hêzkirina taybetên civata Kurd, xebatan kirine.

Kowara ku derdixistin "Hewar"

bi Fransîzî û Kurdî dixemilandin. Di nav nivîskaran de ji ronakbîrên Kurdê Sûrî, yê Îraq û yê Urdunê hebûn. Profesora Hevînd Serî, Elî Seydo, Doktor Ehmed Nafîz û Cîgerxwînê navdar û Evdîlxalîk Eşîrî, Qedrican, Mustafa Ehmed Botî hwd. ji nivîskarê "Hewar"ê bûn.

Him di pêkanîna "Hewar"ê de, him salên dawî de di kitaba Kemal Badîlî *"Gramera Kurmancî"* de, him ji di ferhenga Yusuf Zîya Paşa *"Kurmancî-Tirkî"* de elîfbaya Latîni hatiye karandinê. Di van eseran de elîfbaya Kurdî 31 herf kifş bûye.

Li welatên biyanê, gramera Kurdî ji demên berê ve hatiye weşandinê. Neqla ewilî di sala 1787an de Gramera Kurdî li Roma'yê bi Îtalyanî çapbûye. Nivîskarê wê, mîsyonerekê katolik e ku 18 salan li Diyarbekir jiyan domandî ye. Navê wî, MAURÎZÎO GARZANÎ ye. Di hêla filolojî de ji vî nivîskari re bavê Kurdolojî tê gotin.

Sala 1808a esera KLAPROUTH *"Xebatên Ser Kurmancî"* pêş me dibê. Disa ev nivîskar sala 1814a, fihristek *"Gotinên Kurmancî"* derdixê.

Mîna em ji B. Nikîtin hindîbin ku di destpêka sedsaliya 18an de HERBELOT, jiyan gelê Kurd ya gundîtî li hev komîrîye. Û kronîgetek pêk aniye. Ku hin mîsyonerên Îngîlîzan têdîgihên vê yekê çend nîmûnên kronîgê bi dest xwe dixin. Lê, dema General ŞÜSTELÊN bajarê Erbilê sala 1828a ya têdixê destê xwe kitapxana Safewîyan û eserên Kurda di nav de dibe SAINT PETESBOURG'ê. Di nava van kitabeyan de nîmûneka ŞEREFNAMÊ ku di 1599an de bi destê nivîskarê wê disa di dest de derbasbûye û nîfşa wî li bin heyê û krogîn ji di nav de ye.

Îro van eseran bi hemû zmanên nav dane çapbûne. Û hêlên zanejî gellek alîyan ve van eseran vejandine. Lê, mîna me li jorê got: Îro ev danezanan li hêviya balkêş û benda zana û ronakbîrên Kurda mane. Ev kronîga bê emsal jiyan gundîtî gellek dewlemend civandiye. Esereka gel afirandiye. Û îro ev ji bo derbîkeve rûyê rojê bendewarê rizgarvanê xwe dimîne.

Li ser ŞEREFNAMÊ, nivîskarên Rûsî bala xwe jê kêr nekirine û bi balgirani li serê sekinîne. Em li vê binavê wî serfiraz dibin, dostê gelê Kurd VELÎAMÎNOV-ZERNOV vê eserê

weşandiye. Endamê akademîyê F. CHARMOY jî, hemû jiyan xwe li vê yekê girtiye. Û ŞEREFNAME çar cildî va wergera Fransîzî çapkîrî ye. Lewra wê hengamê zmanê Fransî zmanekê navnetewî bû. Ev esera bi Fransîzî çapbû ji alî hemû ronakbîran ve hat bişkavtînê. Ku, ronakbîrêkê biyanê, hemû jiyan xwe daye ser wêje û çanda Kurdan, xebata wî ya bê emsal ji hemû xort û ronakbîrên Kurdan re nişane. Ku ev kes bixwe ne Kurd e jî.

Endamê Akademîya zangêra Rûsî, M. Lerch bi girtiye Kurdê Rûsîya ve dixebite û di dirokê de neqla ewilî, bellê di dirokê de cara yekemîn rexnegira eserên Kurdî pêk tîne. Piştî vê yekê ve bişkavtîn û vejandinên DÎTTEL û BEREZÎN li dû hev berdewam dibin. Lê, di vî alî de danezan û neticên serfirazî pê bîr yên bi nişan A. LOZKO û JABA (herdû konsolosan li Kurdistanê wezîfe pêk anîne.) anîne meydanê. Ji vana Jaba; xebat û danezanên afirandiye hewqas giranbûha û birûmetin ku navê wî dîbi herfên zerîn bîyî nivîsandinê û li dereca B. Nikîtin bê ditinê. Û mîna B. NIKÎTÎN jî hişê xort û xwendevanên Kurdan dernê. Ger em bîjin ji ber çi? Jaba, bi hevkarîya refek ronakbîrên Kurdan *"Bijarteyên Nivîskarê Klasîka Kurda"*, *"Ferhenga Kurdî-Fransî"* kitaba axaftinê *"Fransî-Rûsî û Kurdî"* bikar aniye (1848-1866). Di vê dema ku biyaneyên îdialîst li çand û zmanê Kurdî xwedî derdikevin, hêzên Tirk jî wêje û zmanê Kurdî re mezêl vedikin!

Piştî sala 1870 Prof. EGHÎAZARON li hêla Erîvanê nav gelê Kurd, xebata Kurdolojî pêk tîne. (Ji sala 1870'yî ta 1982an jî xeynî Ziyadettîn Paşa tu kesê zangêra Tirk li ser Kurdolojî Xebat nekiribe) Disa B. NIKÎTÎN dibêje: *"Di vejandina danezanên Kurdan de xebat û graniya Rûsîyan heyê"*. Ji ber, ronakbîrên welatên diji ray li vê rastîyê ûnîn, ji zangêrên Elman'a, JÜSTÎ, PRYM, SOLÎN û NAKAS'ê Avusturya nivîsên xwe ji bo weşandinê şandine akademîya zangêra Rûsîya.

Ji ber dor hatiye serê, em dixwazin vê yekê kifş bikin ku: di serîde akademîya zangêra Rûsîya xebata ronakbîr û balkêşên wayên filologê bi pezn û rûmetî bîr biranîn. Rûmet û biranîna karê wan ji me ra deynê mî-

rovi ye. Ev netice, baweriya zangêrî dide nişandane.

Kitaba HOUTUM-SCHINDLER "Alikariya Xezna Gotinên Kurdi" sala 1848-1888 li Leipzig'ê hatziye weşandinê.

Zangêrên Elman; M. OSCAR MANN, li ser wêje û zmanê Kurdi çar salan xebitî ye. (Ku her xortekê Kurd ji her alî ve 4 salên xwe bide gel û welat wê welat xelas bibe!)

JARDÎN û DRÎVER'ê Îngiliz piştî şerê cihanê yekemin, xebatên xwe yê vi alî daxuyanê hêlên zangerî kirine. Ji xeynî vana sala 1913a xebatên SOANE li London "Gramera Kurdi" dertê pêş me.

Demên berê ji ber ku, ronakbirên Rûsya bi Fransî nivîs û weşanan karanine, sedemê van yekan ronakbirên Fransa, li ser vi alî xebatan kirine. BEÎDAR PAUL sala 1925 li Paris'ê "Gramera Kurdi" derdixê.

Mîna bi daxuyanê ji kifş dibe xebata xwe zmanê Kurdi piştî salê 1926an li hemû hêllên Kurdistan'ê fireh dibe û bi girani têt domandinê. Lewra, van xebat û nivîskarên me daxuyan kir, xebatên wan li ser derdorê hêllek Kurdistan'ê pêkhatî ye. Çara xebatên li ser hemû hêllên Kurdistan'ê bi dest neketî ye. Di nav van xebat û nivîsên li ser hêllan daxuyan bûne de, xebata MAKAS HOGO "Zmanê Kurdi de Zarê Mêrdinê" sala 1924an li Leningrad'ê çapbûye û ev, di nav xebatên hêllan de qunceki bi rûmet dadigre. Disa vi nivîskarî, sala 1900î xebatên xwe yê vi alî bi navê "Bi Zarê Dîyarbekir Zmanê Kurdi" li bajarê Elmanyayê HEÎDELBERG'ê weşandi ye.

Ji xeynî Turkyê iro li hemû navçeyên çand û hêlên cihanê şaxên Kurdoloji saz bûne. Li Moskova, Leningrad û Erivanê, li Paris, Vîyana, Berlin, Stockholm, Londra û li Roma şaxên Kurdoloji xebatên xwe didominin.

Ji sedemê nivîsareka kurte-bire xebatên li ser zmanê Kurdi bi destên ronakbirên Kurd û biyanan berê û piştî şerê cihan a yekemin ku li welatên îslam, Îran, Misir, Îraq û bi hindiki li Tirkîyê pêkhatine, em li vê van xebatan rêznakin. Xebatên li van welatan bi destên kedkarên Kurdan di bin zilm û zerpên giran de bi veşarî pêk hatine. Û ji ber xebata wêje, çand û zmanê Kurdi, girtin çêbûne û girtiyê vi alî di zindanan de şehid ketine. Em wan bi serfirazi bir tînin.

Disa bi kêmasînan be ji ger em li ser vê rewşa dijwar bisekinin, aşkere ye, berî ku cumhûriyeta Tirkîyê saz bibe, ji sedsalan ve gelê Kurd û zmanê Kurda hebû û heye. Ger ne wiha bûna, ev kesên biyanan, li ser tiştêkê tune bi salan xebatan nedikirin. Û mîna hin kesan hemû jiyana xwe nedidane serê. Ger gelê Kurd, wêje û zmanê Kurd, çand û sin'eta Kurdan tunebûne, hewqas qetliam, zerp û îşkence, ew ê li hember ki û ew ê ji bo çi pêk bihatina? Çi sedem wê ji wan re bihatana ditinê?

Emperyalist û zevtkarên kemalist û hêza domdarê wa yê îroyî a faşist li Kurdistan'a Bakûr, nivîsandina zmanê Kurdi, weşanên Kurdi, qedexekirîne û ev qedexekirin tenê ji bo zmanê Kurdi ye. Lewra iro li Tirkîyê, bi Fransîzi, Îngilîzi, Rûmî, Ermenî û bi zmanê Arawûtî rojname tînen weşandinê. Van gel û kêman netewanan li dibistanên xwe dixwinin. Lê, gelê Kurd, ji van yekan dûre. Dîbi bêt hişê mirovan ku, burjuvayê Tirk dema ray li weşanan tîne, ji ber ku kêrî çand û zmanên Tirkî tînen lohmanê. Lê, ji bo gelê Kurd ev rê ji girtî ye. Lewra ji demên buhûrî ve û dema nû-buhûrî nimûnên vê yekê gellek hatine ditinê.

Ji bo karanîna zmanê Kurdi, hevalên me yê şoreşger bîst sal berê, kovarek Kurdi derdixistin. Bi zmanê Kurdi jiyana M. Kemal nivîsandin. Lê, xelata wê bû: 18 meh heps û 6 meh ji nefî...! Mîna xûyane ku ji mafên serceştên Tirkran rêya karanîna zmanê Kurdi ji tune ye. Ray li vê yekê ji naynin. Pêkanîna weşanên bi zmanê Kurdi, dibe sedemê îşkence û hepsa salan.

B. NÎKÎTÎN; li hember vê mîna serîhilde wiha dibêje: "bi zmanê demakî li Kurdistan'ê pêkanîna zangerî û weşanan, sitara taybetên netewî û ji bo rêvekirinê pêşveçûna gel ra ev rêyên çarenînin".

Dijmîne mirovani Hitler ji li welatên zevtkirî; peyvandina zmanê gel qedexa nekir û ji van netewên jêrdest karê pêşxistina zman û çandê ne sitendibû. Ev rastîyeka gran e û dide nişandane ku kemalista, Hitler bi paş hiştine û ji Hitler paştir û faşisttîrin. Ev wiha ye. Lê, pêşveçûna dirokê û hêza afirandina netewan nayê sekandin. Li hember van hemû destûk pûç û betal in. Ji dê, sitendina mafê welidandinê çibe, sitendina mafê sin'et û zman, wêje û çanda gel ji ewe.

Ji çîna serdestê feodalê Osmaniya ve ta dema kemalistan, hemû karbidestên dewleta Tirk, tunekirina netewayê bi amanca wundakirina zmanê Kurdi dane pêşîya xwe.

Hember şoreşgerên Kurdan di mahkemên lihev-hatî û li mahkemên eskerî yê nemirovî de sala 1972an û sawciyên eskerîyê sala 1982a de sawciyên eskerî û sawciyên rûniştinê berî sitendina biryarê, êşkera tunehiya Kurdan diparêzin û ji bo zmanê Kurda idîa zmanê lihev-hatî di eywanên mahkeman de daxuyanî dikin.

Ji bo vê pîrsîrêkê salê 70yî bersiva şoreşgerên Kurdan dane ku em binî birê. daxuyanên wana çewa li hev-hatiye wê eşkeretir bibe.

Universita Leningrad Enstituya Kurdoloji ferhengê 35 hezar gotinî bi Kurdi-Rûsî derxistî ye.

Universita Sorbon dibistana bilind a enstituya Kurdoloji zmanê rojhilatê jindare ferhengê 75 hezar gotinî bi Kurdi derxistî ye. Lê, ji salan ve ye ku sazgeha zmanê Tirkî ji sala 1969an ve bi 29 hezar gotinan ferhengê bi Tirkî derxistî ye. Ji van 29 hezar gotinan, 3 hezarên bi Tirkî, 6 hezaran yê edîlandî û gotinên biyane, 20 hezarê wan gotinan hemû gotinên biyana ne. Lewra; bi vejandina sazûmana zmanê Tirkî ev yek li ser ferhengê derketine meydanê ku:

Ji 1145 gotinên herfa (A) yê tenê, 328 gotin Tirkî ne, 346 gotin bi Erebi, 154 Yunani, 122 Fransî û 102 gotin ji bi Farisî ne.

Ji 1090 gotinên herfa (H) yê tenê, 184 gotin bi Tirkî ne, 565 gotin bi Erebi, 192 gotin bi Fransî, 82 gotin ji bi Yunani ne.

Ji 31 gotinên herfa (J), yek gotinek ji bi Tirkî nîne.

Ji 2214 gotinên herfa (M), 1514 gotin bi Erebi, 174 gotin bi Yunani, 134 gotin bi Fransî, 121 gotin bi Farisî ne. Tenê 117 gotin bi Tirkî ne, gotinên din bi Latîni, Îngilîzi, Îspanyoli û Îbrani ne.

Ji 365 gotinên (Z), tenê 52 gotin bi Tirkî ne. 201 gotin bi Erebi, 90 gotin bi Farisî, 12 gotin bi Yunani, 5 bi Latîni, yek Rûsî, didu bi Ermenî û yek bi Fransîzi ye.

Ji zmanê Kurdi gellek gotin tevî zmanê Tirkî bûne. Mîna: çerçeve, çapraz, sehpa, hoşaf, pilav, peynir, turşû, dûman, serkeş, herkes, çarşaf,

manda, sarhoş, zincir, û hê bi sedan gotinên din. Dawî şoreşgerên Kurda ve nimûna xwarê delil didin nişandane.

TC

Diyarbakır, Siirt illeri
Sıkıyönetim Komutanlığı

Askeri Mahkemesi -

Askeri Savcılığı

Diyarbakır: Evrak No; Esas No;
Karar No;

Gotina serî de ji gotinên "Türkiye, Sıkıyönetim, Savcılığı, illeri" pêştir tu gotinên bi Tirkî tune. Lê, nivîsa jorê ne ji çar gotinan çêbû ye. 16 gotin e.

Yanî: "Cumhuriyet, askeri, evrak, mahkeme, esas, karar" bi Erebî ne, "Diyarbakır (Diyarê Bekir)" bi Fîrîsî, "Siirt (Sêrt) bi Kurdî û "Komutan û No" ji bi Fransîzî ne.

Ku "Sıkıyönetim", "Savcılık" û gotina "il" ji hêlla sazûmana zmanê Tirk ve hatine edilandinê. Ta demên berê sazûmana zmanê Tirkî ji dêlva vana ve bi Erebî û Fîrîsî "Örf-i idare", "Mudde-i Ümûmî", "Vilayet" bikar dani.

Ji sedemên rastîya li ber roje, ew sawcî û hakimên dibên: "zmanê Kurdî, lihev-hatî ye" bifikirin. Bila bifikirin çawa zmanê lihev-hatî hêrbûnê ji neksa wan derbikeve. Berî

generalên faşîst bîn sazûmanê, Ecevit'ê ku hêvî dihatê nişandane, dema serkar bû ma çî nedihatê kirin? Dema li meydana Tandoxan xwe li kursi dihejand û ma ne ew bû polîsa gazi serkariyê dikir? Disa ne ew Ecevit bû jina xwe Rûşan dibezand ser şoreşgeran, bi dengê xwe yê mîna beqan alîkariya polîs û eskeran dixwesta?

Sekreterê Ecevit, Mustafa Ustundax, ji ber li Mêrdîn'ê îşkencê û eziyetan li gelê me dikir alî PKK ve sûbayek hate cezakirinê, dema civata rojnamevanan de ma ne ew bû digo: "Li Tirkîyê pîrsgirêka etnîka tune. Em ray li tiştê wiha naynin!"

Ha! Rake yek li êdî bixel!

Serekê şaxa çandî a Komunist Partiya Fransa rojnamevanê navdar JAN VÎDOL van li xwe êşkere dîke: "Li Tirkîyê dema axavtina bi çepan re pîrs ku tê ser gelê Kurda, çand û sin'eta Kurda û diroka Kurda, ew ên zaf ji wan bawerim, ji hemûyan wa, ji sedî notê wan, mîna ku min dît hemû dibîne mîna paşverûyên tarî û hişk. Mîna hemû li ser tunebûna Kurda yekdev bûbin!" Hêviya me ya ku ew çepên tene zman ku Jan Vidol bi wan re peyiviye kesên CHP bin!! Ji ber van yeka me Ustundax, Ecevit û Rûşan nişan da.

Xortên Kurd! Ji bir nekin xwinrij Yaşar Degerli, Xwinxwarê Kurda

Fehmî Altınbilek, Esat Oktay Yıldiran, qisatê qirkirina 5000 xort û zarûyên Kurda Sadî İrmak, Süleyman, Ecevit, Rûşan û ferqa M. Ali Aybar qet ji hev tune ye. Ku dema tê gotin "gelê Kurd" heye, çavê wan û yên mîna vana ji hêlinên xwe dertên. Ji hêstrên çavê wan tîmşehan neba-berbin û li wan nexapin.

Bê guman emperyalîst û karbides-tên burjuvayê zevfîkar bi hêzin. Lê ne bê binketînin. Bê hêvîti ne a zmanê. Ji her alî ve raste ku wêje, zman, sin'et û çanda Kurd dibin nîrê qolonyalîstî de ye. Hukûmeta Norwêç'ê ji bo gelê LAPON (ku 25 hezar kes nînin), mafê radyo, televîzyon û rojname nişan daye. Li Kurdistan'a Bakûr 18 milyon Kurd dîrî hemû mafî ne.

Lê, ev rastî heye, wê zmanê Kurdî, zincîra pêçayî bişkîne û ji hev perçe-perçe bike. Mîna şoreşgerê Kurd dibêje: "Ji bo em li hemû taybetên ESPERANTO kêrhatî û li ser kaxiz hate jîbîrkirinê! Zmanê Tirkî û zmanê Kurdî, ji alî gel ve tî xebitandinê û herdu zman, zmanên netewa ne. Hemberiya ve rastîyê tu feyde nade. Li vê hember sawcî û hakimî feyda gelê Kurd, erd û çand, wêje û zman û erdê jîndariyê derbikevin û bi afirin, li dijî hemberên raweste, mirov û hêza tebiatê bi hemû hêza xwe li hember derbikevin"⁽¹⁾⁽²⁾

DAXWAZA ÇELO...

Çelo: karkerek ji karkerên Kurdistan li dervayî welat bi êş, û xwezi, bi dilek birin li gor qeysa xwe bi pergalên welathîzî li pêkhatinên Kurdistan'ê gudarbû, bihist, dît û di vî alî de xebatan pêkani, ta bihna xwe ya dawiyê di rewşa jiyana dervahî welat de pergal û pîva jiyana welathîzî, bihûr-bijarî sitirand. Ew bi hiş û pêkanîyên xwe her roj, her gav, her bîhn li nav gelê Kurdistan, li welat li cenga Kurdistan bû. Bi vê hilmsitandinê 9 ê Gulan'ê de çû rihmetê.

Ji ber bi vê dilxwazî û pergala pak, Çelo sala 1.7.1980yan de xwestin û dilêşên xwe deng dîke û ji «Dotmama Xwe ra» tîne zman. Em ê helbesta wî daxuyanên xwendevan û karkerên Kurdistan'ê bikin:

*Dotmam, min bihist disa dilê te bi jan e
Ew jan ji janeka giran e
Ew jan xweş nabe bi bijisk û derman e
Xweşkirina wê janê azadiya Kurd û Kurdistan e.*

*Dotmam ti kave guh bi de ser Iraq û İran'ê
Herroj tî kuştin bi sedan lawên Kurdistan'ê
Li jêr tank û top, li jor xwinjîna firokan e
Lê, minet nakin ji dijmin daxwaz azadiya Kurdistan e*

*Dotmam, min bihist, disa girtin ser mala te
Dijmin girtine herdu berxên te
Herdu berxên te xwedîkir bi şîrê berên xwe
Destê wan girêdan li ber çavên te.*

*Dotmam ez iro gellek dilgeş im
Li du doza Kurdistan e ez ê her bimeşim
Ta ku dijmin ji hev bi pelêsim
Bi pelîsandina dijmin tevgelê xwe dilxweşim.*

*Dotmam Kurdistan li ber dilê min gellek sêrin e
Serxwebûna wê gellek dijwar e hêsan nîne
Bê girtin, bê kuştin ji azadiyê ra qet çare nîne
Divê bi girtin û kuştin dijmin çavên me netirsîne.*

*Dotmam, dixwazim li te bikim du şîretan
Hêvî dikim qenc tê guh bidî wan
Ger herçar kurên min û te bîn kuştin ji
Tu ji bi min ra bêje Biji Kurdistan!*

BÎLÛRA MÎN

*Bilûra min a şîrîn
Tu di sarîya sibehê
Û hingûra êvarê de
Hevalê bêhevalan,
Destbrayê şivan û dilketiyani.*

*Dengê te
Hêstirên dilên xemgîran
Silava ji hev-veqetiyên,
Girîn û zarîna dilketiyên
Tine bira min.*

*Bilûra min tu yî,
Xemrevîna terkiserên dinyayên!*

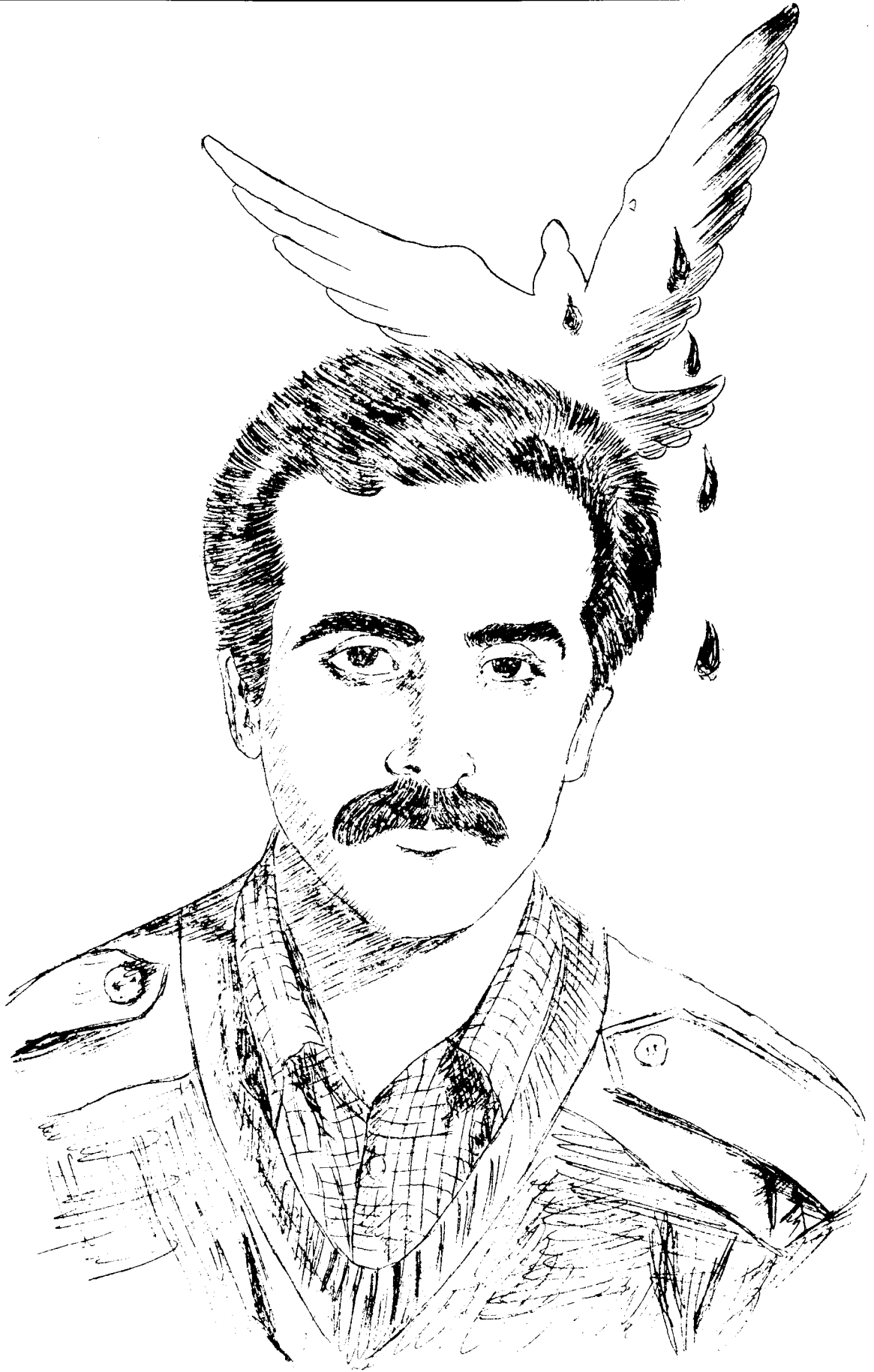
*Dengê bilûra min
Çiya û zozanên bilind
Kaniyên bi gul û rihan dorgirtî,
Guhê şikeft û serê zinaran
Guhdarên te ne..
Û sûra bayê xerbi
Te di nav pelên darê de digeri ne.*

*Bilûra min, were em ê
Bi wî çiyayê bilind re
Bi hewa kevin,
Û bibin cîranê bayên xurt
Û hevalê kîmtên wan
Yên bi mij û dûman,
Û tê de dengê xwe berdin,
Û zarîna dengê me
Bikeve nav kortal û geliyan
Û bêcanîya erdên jêrîn
Bihejîne;
Û pêlên ava heftreng
Ên xemzebaz
Nalîna me bigehîne
Deşta Sirûc û Diyarbekrê;
Û berîya mîrxasên Berazan;
Û kalîna berxan*

*Tev şehîna hespan
Li me vegerînin.*

*Bilûra min, binêre û bibihîze!
Roj çû ava,
Stêra êvarê bû geş,
Kolosên çîyan ên gewr
Û hewraniyên wan ên sor û zêrîn
Bûne çûn;
Û pêlên ava şevê ên reş
Ketine deşt û newalan
Heta rûyê gir û kepezan.
Dî qereca de
Kevir piyê şevgera dixapînin,
Û bê dengîya şevê de
Pêjna lingên mîrxasan tên.*

*Bilûra min,
Dengê xwe berde!
Dinya: mîna zarokeki berşîr,
Ket dergûşa xwe;
Dengê xwe berde.. bilûra min...
Û jê re bilorîne,
Xema wê birevîne!
Bilûra min tuyî,
Xemrevîna terkiserên dinyayê;
Û lî rohelatî
Dema ku دنیا hişyar dibe
Ji xew radibe
Ji me re
Strana azahî û serbestiya
Kurdistan'ê
Binehwirîne
Û dengê wê stranê, bila,
Mîna tîrêjên rojê ên pak û zêrîn
Bikeve nav dil û guhên me.
Bilûra min,
Tuyî xemrevîna dilketiyên welêt.*

**Hogir Mehmet, Kurdistaneka Serbixwe-Yekhev û Demokratîk,
ku di vê rêyê de canê xwe da, wê sazbibie;
û navê te wê bi vê serpêhatinê re bijî**